Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XII, Seria II-a, Nr. 2171 | 4 pagini — 20 bani | Marți 24 aprilie 1956

Sub steagul marxism-leninismului, sub conducerea partidului, înainte spre victoria socialismului în Republica Populară Romînă!

(Din chemările C.C. al P.M.R., cu prilejul zilei de 1 Mai 1956)

A 86-a ANIVERSARE A NAȘTERII LUI V. I. LENIN

Adunarea festivă de la București

Duminică după-amiază a avut loc la Teatrul de Operă și Balet adunarea festivă închinată celei de a 86-a aniversări a nașterii lui V. I. Lenin, genialul conducător al oamenilor muncii, întemeietorul Partidului Comunist și al primului stat socialist din lume.

La adunare au participat membri ai C.C. al P.M.R., miniștri, activiști de partid și ai organizațiilor de masă, oameni ai științei, artei și literaturii, conducători ai organizațiilor centrale economice și culturale, generali și ofițeri superiori ai forțelor armate, reprezentanți ai presei, oameni ai muncii din Capitală.

Pe fundalul roșu al scenei, de o parte și de alta a portretului lui V. I. Lenin erau înscrise datele memorabile 1870-1956.

In prezidiul adunării au luat loc tovarășii: **Gh Apostol, Emil Bodnăraș, P. Borilă, N. Ceaușescu, I. Chișinevschi, Chivu Stoica, Miron Constantinescu, Al. Drăghici, Gh. Gheorghiu-Dej, Al. Moghioroș, D. Coliu, L. Răutu, L. Sălăjan, Șt Voitec**, acad. **Traian Săvulescu, Constanța Crăciun, V. Cristache**, acad **I. Murgulescu, Tiberiu Török, Anton Vlădoiu, Stela Bărbulescu**, muncitoare fruntașă la F.R.B., acad. **Geo Bogza, Boris Caragea, Vasile Ciugulescu**, muncitor fruntaș la întreprinderea „Flacăra Roșie", **Sabin Drăgoi, C. Niculescu**, muncitor fruntaș la întreprinderea „Electroaparataj", **T. Opran**, muncitor fruntaș la Depoul C.F.R București-Triaj, **Eugenia Palaloga**, tehnician fruntaș la fabrica de confecții „Gh. Gheorghiu-Dej", acad. **S. Stoilov.**

In prezidiu a luat loc de asemenea **A. A. Epișev**, ambasadorul Uniunii Sovietice la București.

Adunarea a fost deschisă de tov. **V. Cristache**, membru supleant al C.C. al P.M.R. prim secretar al Comitetului regional București al P.M.R.

Despre viața și opera lui Vladimir Ilici Lenin a vorbit tovarășul **Chivu Stoica**, membru în Biroul Politic al C.C. al P.M.R., președintele Consiliului de Miniștri.

Expunerea a fost viu aplaudată

In încheierea festivității a avut loc un concert simfonic.

(Agerpres)

Expunerea tovarășului Chivu Stoica

Tovarăși,

Oamenii muncii din Uniunea Sovietică și din țările de democrație populară, clasa muncitoare din țările capitaliste și coloniale, mișcarea muncitorească internațională și întreaga omenire progresistă sărbătoresc astăzi o dată memorabilă: cea de-a 86-a aniversare a nașterii lui Vladimir Ilici Lenin.

De peste jumătate de secol ideile nemuritoare ale lui Lenin strălucesc deasupra omenirii, exercitînd o uriașă influență asupra întregului mers al istoriei contemporane.

Numele lui Lenin a devenit simbolul unei lumi noi De învățătura lui nemuritoare sînt legate toate evenimentele de seamă ale istoriei contemporane: victoria de însemnătate istorico-mondială a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, măretele succese ale Uniunii Sovietice în construirea comunismului, succesele obținute de marele popor chinez și de popoarele din celelalte țări de democrație populară, din Europa și Asia în construirea socialismului, dezvoltarea și întărirea mișcării comuniste și muncitorești internaționale.

Referindu-se la meritul uriaș a lui V. I. Lenin de a fi elaborat teoria și tactica luptei revoluționare a proletariatului în condițiile imperialismului, vorbitorul a arătat că Lenin a creat o teorie nouă, închegată, a revoluției socialiste, care a servit drept steag și bază teoretică Marii Revoluții Socialiste din Octombrie.

Pentru întărirea și dezvoltarea mișcării muncitorești mondiale a avut și are o însemnătate uriașă faptul că, pentru prima oară în istoria marxismului, Lenin a elaborat învățătura despre partid ca organizație politică conducătoare a proletariatului în lupta sa pentru victoria revoluției socialiste. Lenin a elaborat multilateral teoria dictaturii proletariatului și teza sa esențială — alianța indestructibilă dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare sub conducerea clasei muncitoare.

Construirea socialismului în U.R.S.S., victoria Uniunii Sovietice în cel de-al doilea război mondial, uriașul avînt al economiei și culturii sovietice pe drumul comunismului, precum și prestigiul crescut al Uniunii Sovietice după al doilea război mondial sînt factori de o importanță istorico-mondială, care exercită o influență uriașă asupra mersului istoriei. Izvorul marilor victorii repurtate de poporul sovietic îl constituie faptul că în fruntea sa se găsește gloriosul Partid Comunist al Uniunii Sovietice, care a purtat sus marele steag al nemuritorului Lenin. Intreaga activitate a P.C.U.S și a Comitetului său Central este pătrunsă de ideile leninismului. Exprimînd interesele vitale ale oamenilor muncii. P.C.U.S. conduce neabătut popoarele Uniunii Sovietice pe calea justă, leninistă, spre noi victorii în construirea comunismului și apărarea păcii.

Acum, la cea de a 86-a aniversare a nașterii lui Lenin, sub steagul leninismului pășesc alături de eroicul popor sovietic, marele popor chinez, popoarele din țările de democrație populară din Europa și Asia. Pe un teritoriu uriaș, situat pe două continente, aproape un miliard de oameni construiesc o societate nouă, însuflețiți de ideile nemuritoare ale leninismului. **(Aplauze).**

Experiența P.C.U.S. reprezintă aplicarea în viață a învățăturilor leniniste Partidul nostru s-a călăuzit în toți cei 35 de ani de existență a sa, în întreaga sa politică după învățătura lui Lenin. Victoriile obținute de partidul nostru în fruntea poporului muncitor se datoresc fidelității sale față de leninism. Partidul Muncitoresc Romîn acordă o atenție permanentă studierii și aplicării creatoare a leninismului, a experienței P.C.U.S. întemeiat de V. I. Lenin

Experiența istorică recentă a țărilor de democrație populară din Europa și Asia confirmă pe deplin indicația leninistă potrivit căreia drumul spre socialism este unic și comun în liniile sale esențiale, dar că trecerea la socialism a diferitelor țări aduce unele elemente specifice în ceea ce privește formele dictaturii proletariatului și ritmul transformării socialiste a diferitelor laturi ale vieții sociale.

Lenin ne-a învățat că pentru triumful comunismului este necesară dezvoltarea continuă, creatoare, a marxismului în raport cu condițiile din fiecare țară în parte și cu noua experiență istorică a mișcării revoluționare internaționale. Lenin a fost întotdeauna împotriva dogmatismului și a bucherismului, împotriva transpunerii mecanice în viață a principiilor marxismului în condițiile istorice noi

Infăptuind învățătura lui Lenin, P.C.U.S și celelalte partide comuniste și muncitorești se bazează pe principiul leninist al unității între teorie și practică, pe principiile marxismului creator. Un exemplu de aplicare creatoare a marxism-leninismului ni-l dau lucrările și documentele Congresului al XX-lea al P.C.U.S în rezolvarea unor astfel de probleme principiale ale actualei evoluții internaționale cum sînt: problema coexistenței pașnice a celor două sisteme mondiale — socialist și capitalist, posibilitatea preîntîmpinării războaielor în epoca actuală, formele de trecere a diferitelor țări la socialism.

Pornind de la realitatea istorică concretă, de la faptul că în prezent există pe lingă sistemul mondial capitalist și sistemul mondial socialist, Congresul al XX-lea a reafirmat caracterul inevitabil al existenței simultane a acestor două sisteme, posibilitatea și necesitatea coexistenței pașnice între ele.

Statul nostru, membru al O.N.U., înfăptuiește cu consecvență o politică de pace, de dezvoltare a legăturilor economice și culturale cu toate statele, indiferent de orînduirea lor socială și politică. R.P.R. promovează o politică de strînsă colaborare frățească cu Uniunea Sovietică și cu celelalte țări ale lagărului socialist. Politica de pace a statului nostru se bazează pe principiile respectării suveranității naționale și egalității în drepturi între toate statele, ale neagresiunii și neamestecului în treburile interne, pe principiile leniniste ale coexistenței pașnice a statelor cu sisteme sociale diferite.

Infăptuind cu consecvență indicațiile lui Lenin în legătură cu dezvoltarea creatoare a marxismului pentru fiecare etapă dată a situației istorice, P.C.U.S. a elaborat teza de uriașă însemnătate teoretică și practică, potrivit căreia în etapa actuală preîntîmpinarea războaielor este pe deplin posibilă P.C.U.S. a atras însă atenția că, întrucît imperialismul și deci baza economică pentru izbucnirea războaielor continuă să existe, este necesară cea mai mare vigilență, mobilizarea și unirea tuturor forțelor iubitoare de pace la lupta pentru preîntîmpinarea agresiunii.

O deosebită însemnătate au tezele dezvoltate la Congresul al XX-lea al P.C.U.S. cu privire la diversitatea formelor de trecere a diferitelor țări la socialism.

In legătură cu modificarea raporturilor de clasă pe scară internațională, cu întărirea sistemului mondial socialist și cu slăbirea sistemului mondial capitalist, Congresul al XX-lea al P.C.U.S. a tras concluzia că nu în toate țările și in toate condițiile este obligatoriu ca revoluția socialistă să fie înfăptuită pe calea insurecției armate și că este posibilă și dezvoltarea pașnică a revoluției.

Lucrările și documentele Congresului al XX-lea al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice sînt o dovadă a fidelității neclintite a comuniștilor din Uniunea Sovietică față de leninism, a capacității lor de a traduce în viață îndemnul lui Lenin de a aborda problemele de pe pozițiile marxismului creator.

Tovarăși,

Pentru prima oară în istoria marxismului, Lenin a elaborat învățătura despre partid, ca organizație politică conducătoare a proletariatului, ca organizator al maselor de milioane în lupta pentru dictatura proletariatului, pentru construirea unei societăți noi, socialiste.

Caracterul universal al leninismului rezultă și din aceea ca bazele ideologice, organizatorice, tactice și teoretice ale partidului de tip nou elaborate de Lenin, au luminat și luminează ca un far puternic calea partidului nostru ca și a celorlalte partide comuniste și muncitorești spre înfăptuirea misiunii lor istorice.

Una dintre tezele principiale deosebit de importante ale învățăturii leniniste despre partid este aceea ca partidul trebuie sa se călăuzească după o teorie revoluționară, ca fără teorie revoluționară, nu există practică revoluționară și că teoria revoluționară este o călăuză în acțiune. Tocmai de aceea partidul nostru a acordat și acordă o importanță atît de mare muncii ideologice, propagandei de partid.

Pentru a putea introduce în rîndurile maselor de milioane spiritul de organizare, disciplină, fermitate și abnegație, Lenin cerea ca partidul însuși să fie construit pe principiul unei înalte organizări și a unei stricte discipline. Lenin cerea să se ducă o luptă necruțătoare împotriva acelora care încearcă să slăbească unitatea și organizarea partidului, împotriva acelora care dau dovadă de dispreț față de normele vieții de partid.

Este un mare merit istoric a lui Lenin acela de a fi definit rolul partidului după instaurarea dictaturii proletariatului, rolul de organizator și conducător al poporului în lupta pentru transformarea politică, economică și culturală radicală a societății, pentru construirea socialismului și comunismului.

Viața a confirmat justețea deplină a învățăturii leniniste despre partid, importanța ei internațională ca model de teorie, strategie, tactică și organizare pentru partidele comuniste și muncitorești din toate țările.

Elaborînd principiile construcției de partid, Lenin acorda o deosebită însemnătate aplicării concrete a principiului suprem al conducerii de partid — principiul conducerii colective. Incă în perioada dinaintea revoluției, Lenin numea Comitetul Central al partidului un colectiv de conducători care, de la un congres la altul, păzește și interpretează principiile partidului.

Infăptuirea concretă a principiului conducerii colective de sus și pînă jos asigură în fapt unitatea de voință și de acțiune a întregului partid și deplina răspundere pentru munca încredințată. Principiul conducerii colective se realizează, în primul rînd, prin dezbaterea și elaborarea în colectiv a hotărîrilor, asigurîndu-se fiecărui membru al organului de partid respectiv, posibilitatea deplină de a contribui cu cunoștințele și experiența sa la elaborarea celor mai juste hotărîri.

Partidul nostru își face din aplicarea principiilor leniniste ale construcției de partid, din respectarea riguroasă a normelor vieții de partid, ale principiilor conducerii de partid o sarcină de căpetenie a întregii sale activități.

Partidul Muncitoresc Romîn, ca și celelalte partide comuniste și muncitorești, a salutat cu căldură fermitatea ideologică și modul hotărît în care Congresul al XX-lea al P.C.U.S a consfințit restabilirea principiului conducerii colective și l-a declarat ca una din principalele pîrghii ale dezvoltării mai departe a vieții interne de partid.

După cum se știe, cultul personalității și practica conducerii care s-a format în ultima perioadă a vieții și activității lui I. V. Stalin, au dus la nesocotirea normelor vieții de partid și a principiului caracterului colectiv al conducerii de partid. Recunoscînd întru totul meritele lui Stalin în pregătirea și desfășurarea revoluției socialiste; în războiul civil, în lupta pentru construirea socialismului, Partidul Comunist al Uniunii Sovietice ia în același timp atitudine împotriva cultului personalității, lămurind consecvent caracterul dăunător al acestui cult.

Cultul personalității este străin spiritului marxism-leninismului. Leninismul a pus în toată amploarea sa problema rolului principal, hotărîtor, al poporului ca făuritor al istoriei, creator al tuturor bunurilor materiale și spirituale. Fundamentînd planul construirii socialismului, Lenin pornea de la principiul marxist al rolului maselor în făurirea istoriei. El spunea că socialismul nu se creează prin decrete de sus, că socialismul viu, creator, este opera maselor populare înseși.

Pornind de la principiul rolului hotărîtor al maselor populare în făurirea istoriei, marxism-leninismul nu subapreciază cituși de puțin importanța oamenilor de seamă în istorie, importanța cadrelor conducătoare. Poporul și partidul au nevoie de personalități de seamă care să fie în stare să exprime interesele și voința poporului, să se situeze în fruntea luptei istorice și să conducă masele populare. Leninismul ne învață însă că orice conducător își poate pierde capacitatea de a conduce cu înțelepciune dacă se situează deasupra partidului și a maselor, dacă se rupe de mase.

Indicațiile programatice ale Congresului al XX-lea al P.C.U.S. cu privire la restabilirea principiilor leniniste ale conducerii colective și la lupta împotriva cultului personalității au o uriașă însemnătate pentru activitatea partidului nostru, atît în domeniul ideologiei, cît și în domeniul vieții interne de partid.

Arătînd necesitatea studierii realităților concrete din țara noastră pentru a trage din ele concluzii de pe pozițiile marxismului creator, așa cum ne învață Lenin, vorbitorul a spus: Știm cu toții că Stalin a fost nu numai un organizator și conducător de seamă, ci și un eminent gînditor marxist. Sub influența cultului personalității, noi nu am examinat însă în mod critic o serie de teze care apăreau ca nejuste, inacceptabile și incomplecte, ci le-am primit ca ceva adevărat și definitiv sub toate aspectele. De exemplu, apare în mod evident greșită teza potrivit căreia, în perioada de trecere de la capitalism la socialism, trebuie să asistăm în orice condiții, în mod obligatoriu, la o ascuțire continuă a luptei de clasă și la o creștere fatală a dușmanilor socialismului, atît în interior cît și în afară.

Referindu-se la necesitatea lichidării efectelor dăunătoare ale cultului personalității, vorbitorul a arătat, între altele, că una din urmările cultului personalității a fost slăbirea controlului asupra diferitelor organe ale puterii — atît a controlului exercitat de conducerea de partid de sus, cît și a controlului exercitat de jos, din partea maselor populare. El a dus de asemenea la abuzuri și încălcarea legalității socialiste Organele noastre de partid și de stat au datoria de a veghea în permanență asupra strictei respectări a legalității populare, a aplicării ei în conformitate cu interesele statului, cu interesele celor ce muncesc.

Partidul nostru și-a afirmat dintotdeauna fidelitatea neclintită față de normele leniniste ale vieții de partid. Pentru a îmbunătăți mai departe construcția de partid și de stat, partidul ia măsuri energice pentru lichidarea urmărilor cultului personalității. In acest scop, partidul nostru este adînc preocupat de respectarea riguroasă a normelor leniniste ale vieții de partid de sus și pînă jos.

După cum s-a arătat în raportul delegației P.M.R. cu privire la lucrările Congresului al XX-lea al P.C.U.S.... „învățămintele prețioase ale Congresului al XX-lea al P.C.U.S., care a acordat o atenție atît de mare problemelor vieții interne de partid, constituie pentru partidul nostru un îndemn pentru întărirea caracterului colectiv al conducerii, pentru dezvoltarea continuă a democrației interne de partid, pentru întărirea unității partidului și a disciplinei de partid, pentru îmbunătățirea activității organelor conducătoare de partid".

CONTINUARE în pag. III

Ședința solemnă de la Moscova

MOSCOVA 23 (Agerpres). — TASS transmite: La 22 aprilie, oamenii sovietici au sărbătorit 86 de ani de la nașterea genialului conducător, întemeietorul partidului comunist și statului sovietic — Vladimir Ilici Lenin.

La Moscova edificiile au fost împodobite cu drapele roșii. Mii de oameni au vizitat muzeul central V. I. Lenin și locurile din capitală care amintesc de Lenin. Pe numeroase clădiri din Moscova au fost fixate plăci comemorative — aici a fost V. I. Lenin, aici au răsunat cuvîntările sale înflăcărate.

In jurul orei 18, sute de oameni s-au îndreptat spre Teatrul Mare pentru a participa la ședința solemnă a organizațiilor de partid, sovietice și obștești ale orașului Moscova, consacrată aniversării a 86 de ani de la nașterea lui Vladimir Ilici Lenin.

La ședința solemnă au participat reprezentanți ai diferitelor generații de oameni sovietici. Printre ei erau veterani ai luptelor revoluționare, care au luptat împreună cu Lenin împotriva autocrației țariste și a capitalismului, participanți la războiul civil, constructori ai primelor întreprinderi industriale sovietice. In sală se aflau fruntași în producție, conducători ai întreprinderilor, activiști de partid și sovietici, ostași ai armatei sovietice. La ședință au luat parte membrii delegației Marii Adunări Naționale a R.P Romîne, care se află în vizită în U.R.S.S.

Pe fundalul scenei se vede un mare portret sculptat a lui Vladimir Ilici Lenin, încadrat de drapelele de stat ale celor 16 republici unionale. In tăcere se schimbă gărzile de onoare

Litere luminoase formează cuvintele „Trăiască steagul atotînvingător al leninismului!"

Deasupra scenei se vede lozinca: „Trăiască Partidul Comunist al Uniunii Sovietice — marea forță însuflețitoare și conducătoare a poporului sovietic în lupta pentru construirea comunismului!"

Asistența întîmpină cu aplauze furtunoase apariția în prezidiu a lui **L. M. Kakanovici, G. M. Malenkov, A. I. Mikoian, V. M. Molotov, M. Z. Saburov, M. A. Suslov, K. E. Voroșilov, G. K. Jukov, D. T. Șepilov, E. A. Furțeva, N. M. Șvernik**, precum și a lui **A. B. Aristov și P. N Pospelov**, secretari ai C.C. al P.C.U.S.

Ședința solemnă a fost deschisă de **K. E. Voroșilov.**

Orchestra a intonat imnul de stat al Uniunii Sovietice.

S-a dat cuvîntul lui **D. T. Șepilov**, secretar al C.C. al P.C.U.S. care a prezentat raportul

Raportul a fost în repetate rînduri subliniat de aplauze. La cuvintele „Trăiască steagul victorios al epocii contemporane, steagul întregii omeniri progresiste — marxism-leninismul", cu care D. T. Șepilov a încheiat raportul, participanții la ședință au ovaționat furtunos în cinstea marelui Partid Comunist și a Comitetului său Central Toți s-au ridicat în picioare și au intonat imnul partidului „Internaționala".

După ședința solemnă a avut loc un mare spectacol.

LENINISMUL—STEAGUL VICTORIOS AL EPOCII CONTEMPORANE

Raportul tovarășului D. T. Șepilov secretar al C. C. al P. C. U. S.

Tovarăși! Astăzi popoarele Uniunii Sovietice și întreaga omenire progresistă sărbătoresc cea de a 86-a aniversare a nașterii lui Vladimir Ilici Lenin, genialul conducător și învățător al clasei muncitoare și al tuturor oamenilor muncii, întemeietorul Partidului Comunist, conducătorul primului stat socialist din lume.

Pe globul pămîntesc nu există un nume mai apropiat și mai scump inimii omului simplu decît numele lui Lenin. El răsună în toate limbile lumii ca simbol al eliberării oamenilor muncii din lanțurile robiei capitaliste, ca vestitor al erei noi, comuniste.

Marii dascăli și conducători ai clasei muncitoare — Marx și Engels — exprimînd cerințele arzătoare ale dezvoltării progresiste a societății, au creat teoria comunismului științific Ei au dovedit că orînduirea socialistă este un rezultat, bazat pe legi obiective, al întregii dezvoltări istorice și că clasa muncitoare este chemată să înfăptuiască cea mai profundă transformare revoluționară în viața socială, în interesul oamenilor muncii, în interesul întregii omeniri

Fiind un strateg proletar, Lenin, pe baza generalizării noii experiențe istorice a dezvoltat și a ridicat pe o treaptă superioară învățătura revoluționară a lui Marx-Engels. Conducîndu-se după metoda materialismului dialectic, el a descoperit legile capitalismului în ultimul său stadiu, în stadiul imperialist. El a creat o învățătură unitară despre revoluția socialistă despre cele două faze ale societății comuniste, despre căile și metodele construirii vieții noi. Marxism-leninismul, ca o măreață învățătură internațională, a luminat calea spre libertate, spre socialism a clasei muncitoare mondiale, a oamenilor muncii din lumea capitalistă și colonială.

Lenin a consacrat întreaga forță titanică a minții sale și a voinței sale de neclintit cauzei partidului comunist — avangarda de luptă a clasei muncitoare. El l-a pregătit pentru mari lupte revoluționare; el l-a condus în fruntea poporului răsculat la asaltul împotriva capitalismului; el a exprimat gîndirea colectivă a partidului și a călăuzit activitatea lui multilaterală spre traducerea în viață a programului comunismului științific. Lenin și partidul său sînt de nedespărțit.

Cu peste o jumătate de secol în urmă, cînd se puneau bazele partidului proletar de tip nou, capitalismul domina în mod absolut în lume, iar Rusia era o țară înapoiată, o închisoare a popoarelor. Pe baza ideilor transformatoare ale marxism-leninismului, în soarta omenirii s-a produs o cotitură radicală Acum țara noastră este un stat multinațional, liber și puternic, iar sistemul socialist a devenit dominant pe uriașe întinderi ale globului pămîntesc: de la Oceanul Inghețat de Nord pînă în Pamir, de la țărmurile Balticii și Adriaticii pînă la insulele Kurile și Marea Chinei de sud. Această cotitură în destinele istorice ale omenirii este indisolubil legată de marșul victorios al marxism-leninismului.

De-a lungul întregului său drum eroic partidul nostru păzește ca lumina ochilor puritatea învățăturii marxist-leniniste. Partidul consideră fidelitatea față de leninism ca legea supremă a vieții și activității sale. El a demonstrat aceasta în mod strălucit la Congresul al XX-lea, ale cărui hotărîri istorice sînt pătrunse de spiritul marxism-leninismului creator.

Tovarăși! Experiența evoluției mondiale de-a lungul secolului al XX-lea este o dovadă incontestabilă a faptului că epoca noastră furtunoasă și impetuoasă a dobîndit în leninism înțelepciunea sa cea mai înaltă, steagul său victorios. Ideile socialismului pun stăpînire pe conștiința a noi sute și sute de milioane de oameni și nu există în lume o altă ideologie care să le poată sta împotrivă. Acest fapt a fost confirmat de istorie și este recunoscut nu numai de adepții teoriei comunismului științific. In cartea apărută recent „Problemele mondiale ale zilelor noastre", arhiepiscopul de York, C. Garbett, unul dintre conducătorii bisericii anglicane, a scris: „Comunismul îi atrage atît pe săraci, cît și pe intelectuali Sistemul său clar, logic, a cucerit de partea sa unii eminenți oameni de știință. El arată multora unica rezolvare posibilă a problemelor mondiale actuale".

Da, comunismul arată unica rezolvare posibilă a problemelor mondiale actuale. In aceasta stă forța sa, aceasta este sursa victoriilor repurtate de el, aceasta este chezășia triumfului său iminent. Și la oricîte manevre ar recurge apărătorii orînduirii exploatatoare, adversarii libertății și fericirii omenirii, ei nu vor reuși să stăvilească marșul victorios al ideilor comunismului, așa cum obscurantiștii evului mediu n-au reușit să stăvilească răspîndirea ideilor progresiste ale renașterii, așa cum apărătorii feudalismului perimat n-au reușit să bareze calea marii revoluții franceze.

Leninismul este pacea, este libertatea și independența popoarelor, fericirea și prosperitatea oamenilor.

Leninismul luminează popoarelor calea spre pace și libertate

Tovarăși! Judecătorul cel mai sever și obiectiv, a cărui sentință hotărăște soarta oricărui partid politic, program sau teorie, este timpul atotputernic.

Leninismul a făcut față în mod strălucit severei și multilateralei verificări a timpului. Lenin ne învață că epoca actuală este, potrivit unor legi obiective, epoca înlocuirii capitalismului prin socialism, epoca declinului și prăbușirii orînduirii capitaliste perimate, epoca statornicirii și înfloririi societății noi, socialiste.

Fapte fără putință de tăgadă dovedesc că istoria se dezvoltă pe baza legilor obiective care au fost descoperite de știința marxist-leninistă. Sfera capitalismului se restrînge tot mai mult. Trăsătura principală a epocii noastre, după cum a arătat Congresul al XX-lea al partidului, este aceea că socialismul a depășit cadrul unei singure țări și s-a transformat într-un sistem mondial. S-a creat o vastă „zonă a păcii" care cuprinde atît statele socialiste cît și statele nesocialiste iubitoare de pace, din Europa și Asia. Capitalismul a suferit înfrîngeri dintre cele mai grele pe arena mondială Acesta nu este numai un rezultat al primei jumătăți a secolului al XX-lea, ci și o premiză hotărîtoare pentru cea de a doua jumătate a secolului.

Cea mai remarcabilă trăsătură a vremurilor noastre este apariția pe arena istorică a sute de milioane de oameni, care pînă mai ieri erau osîndiți de capitalism la lipsă de drepturi și la lîncezire. Lenin a arătat că „pe măsură ce se lărgește și se adîncește creația istorică a oamenilor, trebuie să crească și proporțiile masei populației care este un factor istoric conștient" (Lenin, Opere, vol. 2, pag. 518, Ed P.M.R. 1951) A sosit timpul cînd popoarele își iau pe rînd soarta în propriile lor mîini și devin principalul subiect al acțiunii istorice.

O stafie umblă prin Europa, stafia comunismului — așa vestea înflăcăratul „Manifest al Partidului Comunist" In prezent, nu o stafie, ci socialismul viu s-a statornicit în multe țări, nu numai din Europa, ci și din Asia. Aci, sub steagul măreț al marxism-leninismului eroicul popor chinez, in frunte cu gloriosul și încercatul său partid comunist, construiește socialismul

Ascendența și dezvoltarea istorică a capitalismului au fost însoțite de crearea unui sistem colonial care menținea în sclavie și asuprire majoritatea populației lumii Ascendența și dezvoltarea istorică a socialismului sînt însoțite de destrămarea sistemului colonial

In ultimii ani ai vieții sale, Lenin și-a îndreptat în permanență privirile spre orientul colonial. El ne-a învățat că nu numai Asia și întregul Orient sînt interesate în triumful socialismului în Europa, ci și socialismul european, la rîndul său este interesat în succesul luptei de eliberare națională a popoarelor din țările coloniale și dependente „In prezent, arată Lenin, intr-una din scrisorile sale nepublicate, de la sfîrșitul anului 1921, soarta întregi civilizații occidentale depinde în considerabilă măsură de atragerea în viața politică a maselor de oameni ai muncii din Orient"

Majoritatea popoarelor din Asia de sud-est și în primul rînd marele popor indian, precum și popoarele din Birmania, Indonezia, Ceylon s-au eliberat deja de sub jugul colonialismului. Pe aceeași cale au pășit și popoarele din Orientul Mijlociu și Apropiat, din Africa, unde state ca Siria, Libanul, Egiptul, Etiopia, Libia, Liberia, Sudanul și altele și-au și dobîndit independența. In ultima vreme a fost încununată de succese însemnata luptă de eliberare națională a popoarelor din Maroc și Tunisia. Destrămarea sistemului colonial are un caracter atotcuprinzător. După cum a arătat Congresul al XX-lea al partidului, la ordinea zilei se află problema lichidării totale a rușinosului sistem colonial.

Numai dogmaticii și scolasticii pot considera că socialismul va lua locul capitalismului în urma unei așa zise revoluții sociale „pure". Lenin a ridiculizat pe acești dogmatici și scolastici. „Cel care așteaptă o revoluție socială „pură" — spunea el — o va aștepta mult și bine. Acela este un revoluționar în vorbe, care nu poate să conceapă o revoluție adevărată" (Opere, vol. 22, pag. 350 ed. P.M.R., anul 1952). Formele trecerii de la capitalism la socialism sînt diferite și variate. In prezent s-a dovedit nu numai teoretic ci și practic că lupta împotriva colonialismului, împotriva asupririi imperialiste reprezintă acel teren larg pe care se pot întîlni și se întîlnesc mișcări populare care se deosebesc din punct de vedere al caracterului, al formei și al țelurilor sociale imediate. Lupta dusă în forme variate de către unele popoare pentru victoria socialismului se îmbină în mod organic cu lupta altor popoare, dusă de asemenea în forme variate, pentru triumful cauzei libertății și independenței naționale

Majoritatea populației lumii își unește rîndurile pentru înfăptuirea celor mai bune speranțe și năzuințe ale maselor populare. Pe acest fond apar jalnice și lamentabile născocirile apologeților capitalismului care atribuie leninismului pretinse tendințe comploturiste, ideea „exportului revoluției" și alte gogorițe

Acolo unde popoarele luptă pentru idealurile lor, problemele legate de țelurile, căile și formele de luptă sînt hotărîte exclusiv de voința suverană a maselor populare.

Oare există însă în lume forțe care pun la cale comploturi împotriva maselor populare, care se străduiesc să își impună voința altor țări și se amestecă în mod sistematic în treburi străine? Da, există. Acestea sînt cercurile imperialiste și, in primul rînd, forțele reacționare din Statele Unite ale Americii. Ele organizează de pildă comploturi pentru asuprirea poporului Guatemalei, promovează o politică de dictat în alte țări ale emisferei occidentale, recurg pretutindeni la trădători și renegați ai popoarelor, creează centre și organizații diversioniste care uneltesc împotriva guvernelor legale, inveninează atmosfera internațională. Și aceasta este lesne de înțeles, deoarece îndărătul comploturilor și pactelor antipopulare se ascunde monstruosul mecanism de asuprire a țărilor slab dezvoltate de către imperialiști, mecanism care asigură monopolurilor transformarea sudorii și sîngelui maselor populare în lingouri de aur, în profituri fabuloase După cum reiese din datele citate în revista americană „Survey of Current Bussines", în perioada 1951-1954 exportul de capital din S.U.A în țările Americii Latine a totalizat 662.000.000 de dolari, în timp ce profiturile monopolurilor americane de pe urma investițiilor de capital în aceste țări în aceeași perioadă au însumat 3.276.000.000 de dolari. Iată care este natura exportului de capital pe care Lenin l-a denumit pe bună dreptate „parazitism la pătrat".

Cercurile imperialiste sînt nemulțumite de evoluția evenimentelor mondiale și ar dori să o schimbe Or, nimănui nu-i stă în putință să-și impună dictatul legilor obiective ale istoriei. Aceste legi nu se tem de apostrofări sau amenințări, ele nu se vînd pe dolari Legile dezvoltării sociale progresive sînt de nebiruit.

Imperialismul generează războaie, spunea Lenin. Cele două războaie mondiale sîngeroase au arătat că Lenin avea perfectă dreptate.

Cu cît se apropie mai mult capitalismul de ultima sa treaptă, cu atît mai antipopulară devine politica lui. Lenin a demascat fățărnicia acelora care, creînd blocuri militare, le prezintă în culori trandafirii și în vestminte pacifiste.

Politica de împînzire a globului pămîntesc cu baze militare, practicată actualmente de cercurile imperialiste, ca și blocurile militare de tipul N.A.T.O., S.E.A.T.O., al pactului de la Bagdad, create

CONTINUARE în pag. II

Leninismul — steagul victorios al epocii contemporane

Raportul tovarăşului D. T. Şepilov, secretar al C. C. al P. C. U. S.

(Urmare din pag. 1-a)

de ele, se caracterizează în primul rînd prin orientarea antipopulară agresivă, a acestora.

Nu încape îndoială că dacă ar depinde numai de capitalism, omenirea ar fi din nou tîrîtă într-un război mondial. Dar pe arena mondială, paralel cu vechile legi ale imperialismului, au apărut şi acţionează legi noi, antiimperialiste. Ele sînt generate de sistemul mondial socialist, de destrămarea sistemului colonial al imperialismului, de măreţul avînt al mişcărilor populare de masă. Raportul dintre forţele războiului şi forţele păcii, dintre forţele agresiunii imperialiste şi forţele ce se opun acesteia s-a schimbat radical în favoarea cauzei păcii şi democraţiei. Tocmai aceasta a determinat noua situaţie mondială. Pornind de la aceasta, Congresul al XX-lea al partidului a ajuns la concluzia că în condiţiile actuale nu există o inevitabilitate fatală a războiului.

Tezele cu privire la coexistenţa paşnică a celor două sisteme, la posibilitatea preîntîmpinării războaielor în epoca actuală, la formele de trecere a diferitelor ţări la socialism, teze formulate de Congresul al XX-lea al partidului, constituie o mare şi importantă etapă în viaţa întregii omeniri. Ele au avut un ecou fără seamăn, cu adevărat mondial. Ele afectează interese atît de profunde şi atît de vitale ale maselor populare, încît politicienii burghezi sînt nevoiţi de pe acum şi vor fi nevoiţi şi de aci înainte să ţină seama de ele cu seriozitate.

Istoricul Congres al XX-lea ridică la un nivel şi mai înalt întreaga noastră luptă pentru destinderea încordării internaţionale, împotriva uneltirilor cercurilor agresive, pentru reducerea radicală a armamentelor, pentru interzicerea armei atomice.

In prezent, în lumina hotărîrilor Congresului, se resimte deosebit de limpede criza adîncă a politicii puterilor occidentale şi în primul rînd a Statelor Unite ale Americii. De bună seamă, în întreaga perioadă de după război n-a existat în Occident o „autocritică" atît de sinceră ca acum, nu s-a recunoscut cu voce atît de tare că pentru marile puteri capitaliste a sosit timpul să-şi revizuiască şi să-şi modifice politica externă. „Incă demult, scria recent ziarul „New York Times", ar fi trebuit să se facă o reevaluare radicală a politicii americane. Criza de care se lovesc Statele Unite constă în faptul că Uniunea Sovietică, prin noua ei politică, a şi dobîndit, în mod evident, succese considerabile în principalele regiuni ale lumii şi că există perspectiva unor noi succese ale ruşilor".

Nu întîmplător în centrul acestei „autocritici" se află denunţarea sistemului blocului Atlanticului de nord, ca principală pîrghie a politicii „de pe poziţii de forţă" şi a scindării lumii în grupări antagoniste. In legătură cu aceasta nu poate fi trecută cu vederea semnificaţia ultimelor discursuri rostite de personalităţi conducătoare din guvernul francez.

Marx şi Engels au scris: „Asmuţirea unui popor împotriva celuilalt, folosirea unui popor pentru oprimarea altuia şi asigurarea în acest fel a existenţei unei puteri absolutiste despotice—iată la ce se rezuma arta şi activitatea tuturor guvernanţilor care au existat pînă în prezent şi a diplomaţilor lor" (K. Marx şi Fr. Engels, Opere, vol. II, pag. 237, Ediţia Rusă). La baza blocului Atlanticului de nord precum şi a unor pacte ca S.E.A.T.O., sau cel de la Bagdad, stă tocmai o astfel de artă şi o astfel de activitate a guvernanţilor şi diplomaţilor. Or, în prezent este nevoie de o altă artă şi de o altă activitate. A sosit timpul să se înmormînteze faimoasa politică „de pe poziţii de forţă" împreună cu toate manifestările ei militare, ideologice şi materiale.

Leninismul a propus ca bază a relaţiilor internaţionale principiul coexistenţei paşnice a statelor, indiferent de deosebirile lor sociale. Partidul nostru a făcut din acest principiu nobil piatra unghiulară a politicii externe a primului stat socialist din lume. „Avem acum puterea — spunea Lenin — puterea Sovietelor. Această putere, promovată de poporul însuşi, creează o bază prielnică pentru pace, cauza măreaţă a tuturor popoarelor" (Opere, vol. 26, pag. 504, Editura de stat pentru literatură politică).

Pe globul pămîntesc nu există nici un stat, nici un popor cu care glorioasa şi puternica noastră patrie socialistă să nu tindă să întreţină relaţii paşnice trainice, pe bază de deplină egalitate şi reciprocitate.

O expresie a acestei politici sovietice de pace este călătoria tovarăşilor N. A. Bulganin şi N. S. Hruşciov în Anglia — ţara lui Shakespeare, ţara lui Newton, Darwin. In anii asprelor încercări militare, glorioşii ostaşi, marinari şi aviatori englezi au luptat împreună cu viteaza noastră armată împotriva duşmanului comun — agresorul fascist. Poporul sovietic doreşte din toată inima ca actuala misiune în Anglia, misiune de bunăvoinţă, pace şi prietenie, să fie încununată de succes prin eforturile noastre comune reciproce şi ca relaţiile sovieto-engleze să se dezvolte pe baza prieteniei în interesul păcii în întreaga lume.

In domeniul politicii externe, leninismul a dus la crearea unui tip nou de relaţii internaţionale. Aceasta îşi găseşte expresia în minunata frăţie şi prietenie a tuturor statelor socialiste. Aceasta îşi găseşte expresia în măreaţa solidaritate a popoarelor care construiesc socialismul, în măreaţa solidaritate cu popoarele care luptă împotriva sistemului colonialismului.

Popoarele din Orient, avîntate în mişcarea de eliberare, resping „darurile danailor" cu care încearcă să le ademenească monopolurile imperialiste care, sub steagul „ajutorului" caută să întărească şi să modernizeze sistemul robiei coloniale. De aceea, fireşte, ţările din Orient caută o apropiere cu ţările socialismului, unde nu există robie naţională, împărţirea în rase „inferioare" şi „superioare", relaţii de dominaţie-aservire între popoare.

Incă în 1916 Lenin scria:

„Vom depune toate eforturile pentru a ne apropia şi contopi cu mongolii, persanii, indienii, egiptenii; şi noi considerăm că este o datorie a noastră şi că este în *interesul nostru* să facem acest lucru, căci altfel socialismul în Europa nu va fi trainic. Noi vom căuta să dăm acestor popoare mai înapoiate şi mai asuprite decît noi un „ajutor cultural dezinteresat", după minunata expresie a social-democraţilor polonezi, adică să-i ajutăm să treacă la folosirea maşinilor, la uşurarea muncii, la democraţie, la socialism" (Opere, vol. 23, pag. 58).

Ideia leninistă a coexistenţei paşnice este o ideie profund populară. Ea se opune orientării imperialiste a acelora care tind spre subminarea păcii, spre un nou război. Iată de ce principiul coexistenţei paşnice a statelor a devenit steagul întăririi păcii şi securităţii internaţionale. Iată de ce este el recunoscut şi sprijinit de majoritatea covîrşitoare a omenirii. Şi noi sîntem ferm convinşi că, în ciuda oricăror împotriviri el poate şi trebuie să ducă la triumful cauzei păcii în întreaga lume

Puternicul avînt al economiei şi culturii socialiste — întruchipare vie a poruncilor lui Lenin

Tovarăşi! Incă în primele luni după victoria Revoluţiei din Octombrie, în condiţiile cele mai grele ale intervenţiei duşmane şi ruinei, Lenin a chemat pe oamenii sovietici să îmbrace haina de lucru şi fără a se teme că o vor murdări, să muncească cu abnegaţie pentru a ridica luminosul edificiu al societăţii socialiste. Inarmat cu teoria revoluţionară marxistă, partidul comuniştilor a descătuşat energia a milioane de oameni, energie nemaiîntîlnită în mişcările istorice din trecut, pentru traducerea în viaţă a planului leninist de transformare socialistă a ţării noastre. In celebra sa lucrare „Despre impozitul în natură", Vladimir Ilici Lenin scria în 1921:

„Uitaţi-vă la harta R.S.F.S.R. La nord de Vologda, la sud-est de Rostov pe Don şi de Saratov, la sud de Orenburg şi de Omsk, la nord de Tomsk, se întind spaţii nemărginite în care ar putea încape zeci de enorme state civilizate. Şi peste toate aceste spaţii domneşte patriarhalismul, semisălbăticia şi chiar cea mai veritabilă sălbăticie". (Opere alese vol. II pag. 722).

Priviţi cum arată acum harta Uniunii Sovietice.

La nord de Vologda au apărut noi oraşe şi centre industriale: Kirovsk (Hibinogorsk) — cel mai mare centru din lume de extracţie de apatite, Moncegorsk cu puternicul său combinat de cupru şi nichel. Kondopoga şi Seghej — centre ale industriei celulozei. Aci au fost înălţate hidrocentralele de pe Nijne-Svir, Verhne-Svir, Tuloma, Niva, Vuoksa, Onda şi altele. Pe aici trece ca un fir albastru canalul Marea Albă-Baltică; prin taiga şi tundră au fost construite magistrale feroviare. In cel de al şaselea cincinal va fi terminată în regiunea Vologda marea uzină metalurgică de la Cerepoveţ.

Priviţi harta la sud-est de Rostov pe Don şi de Saratov. Prin voinţa miraculoasă a oamenilor sovietici au fost create aici puternice centre ale construcţiei de maşini, ale industriilor petrolifere, alimentară, şi ale altor ramuri industriale. A înflorit economia şi cultura Republicilor suverane socialiste — Azerbaidjan, Gruzia, Armenia. Vastele întinderi ale acestei regiuni economice s-au acoperit cu o reţea deasă de noi centre energetice: hidrocentrala Mingheceaur din Azerbaidjan, acelea de pe Hrami şi Rion în Gruzia, de pe Baksan şi Ghizeldon în Kaukazul de nord. Pe Volga inferioară îşi sporeşte puterea industrială eroicul Stalingrad, a fost construit măreţul canal Volga-Don. Hidrocentrala din Stalingrad, în curs de construcţie, are o putere care depăşeşte aproape de patru ori pe aceea a hidrocentralei de pe Nipru.

Spre sud de Orenburg şi de Omsk se întinde Kazahstanul sovietic. Dintr-o regiune periferică colonială înapoiată a Rusiei ţariste el s-a transformat într-o puternică republică industrială posedînd o agricultură mare la un înalt nivel de mecanizare. Aici s-au născut giganţii metalurgiei feroase şi neferoase — Balhaş, Djezkazgan, Karsakpai, Temir-Tau, Cimkent, Ust-Kamenogorsk, noi centre ale industriei petrolifere chimice, alimentare. In cursul celui de al şaselea cincinal vor fi date în funcţiune uzina metalurgică din Karaganda, uzinele de aluminiu, aliaje feroase şi combine din Pavlodar, uzina de utilaj pentru laminat din Petropavlovsk, se valorifică zeci de milioane de hectare de pămînt înţelenit de secole.

Sălbăticia Siberiei dinainte de revoluţie ţine în mod irevocabil de domeniul trecutului. Vechile oraşe ruseşti — Omsk, Novosibirsk, Tomsk, Krasnoiarsk, Irkutsk s-au transformat în centre industriale dezvoltate din toate punctele de vedere. Pe pămîntul siberian au apărut zeci de oraşe noi. A fost creată uriaşa regiune industrială Kuzbass — a doua bază carboniferă a ţării, cu cele mai mari uzine metalurgice, chimice, constructoare de maşini.

S-a reconstruit linia principală transiberiană, s-a construit calea ferată siberiană de sud. Pe puternicele cursuri de apă ale Siberiei sînt în curs de construcţie hidrocentrale de foarte mare putere de tipul hidrocentralei de la Bratsk pe Angara şi de la Krasnoiarsk pe Enisei, fără pereche în lume. Congresul al XX-lea al partidului a trasat o sarcină măreaţă — ca în decurs de 10—15 ani să se creeze în Siberia cea de a treia bază metalurgică a ţării, noi centre de cea mai mare importanţă ale construcţiei de maşini, industriei chimice, industriei cărbunelui.

„Bătrînul şi căruntul Ural", cum îl numea Lenin, şi-a lepădat de mult veştmintele patriarhale şi s-a transformat într-un gigantic arsenal industrial al ţării noastre.

In cel de-al şaselea cincinal va fi terminată aici construirea combinatului metalurgic de la Orsk-Halilovo şi a combinatului pentru prepararea minereurilor de la Kacikanar, sînt în construcţie puternice centrale electrice, se dau în producţie noi zăcăminte extrem de bogate de ţiţei în Başkiria.

Paralel cu noile regiuni economice, se dezvoltă centrele noastre industriale şi tehnico-ştiinţifice cunoscute din vechime Moscova, Leningrad, Kiev, Gorki, Harkov şi altele, unde se proiectează şi se produc cele mai complexe şi perfecţionate maşini şi aparate, tehnica cea mai modernă, care apoi se aplică în producţie în toate republicile Uniunii Sovietice.

Rusia prerevoluţionară era înzestrată cu unelte moderne de producţie de patru ori mai slab decît Anglia, de cinci ori mai slab decît Germania, de zece ori mai slab decît America. Toate acestea ţin de domeniul unui trecut îndepărtat. In ceea ce priveşte volumul absolut al producţiei industriale, Uniunea Sovietică a şi întrecut cu mult ţările capitaliste cele mai dezvoltate din Europa şi dispune în prezent de o industrie grea multilateral dezvoltată, cea mai puternică industrie grea din Europa. In 1955 Uniunea Sovietică a produs mai mult oţel şi mai multă energie electrică decît Anglia şi Germania occidentală luate laolaltă. Ţara Sovietelor produce cu mult mai multe utilaje industriale decît Anglia, Germania occidentală şi Franţa.

Toate acestea umplu inima fiecărui om sovietic de un sentiment de nemărginită bucurie şi mîndrie pentru ţara sa, pentru marele său popor, pentru eroicul partid al comuniştilor.

Urmînd indicaţiile lui Lenin, partidul va dezvolta şi de acum înainte, în ritmul cel mai rapid, industria grea, în primul rînd construcţia de maşini şi energetica, de care depinde întregul proces al reproducţiei socialiste lărgite. Faţă de creşterea globală a producţiei industriale cu 65% în cel de al şaselea cincinal, construcţia de maşini şi metalurgia prelucrătoare îşi vor mări producţia cu 80%, iar producţia de energie electrică va creşte cu 88%.

Pe baza avîntului puternic al producţiei socialiste, cresc neîncetat bunăstarea materială şi nivelul cultural al populaţiei. In 1955 venitul naţional al U.R.S.S. a crescut de 17 ori în comparaţie cu anul 1913, iar în 1960 el va depăşi de 27 de ori nivelul dinaintea revoluţiei. In perioada 1945-1955, sporul mediu anual, al venitului naţional a reprezentat 12,8% în U.R.S.S., 1,7% în S.U.A. In cel, de al cincilea cincinal cheltuielile statului pentru ajutoare, pensii, asistenţă medicală gratuită, pentru învăţămîntul gratuit şi alte nevoi social-culturale au totalizat 689.000.000.000 de ruble, iar în cursul celui de al 6-lea cincinal ele vor ajunge la circa 970.000.000.000 de ruble.

Ţara în care în anul 1920 încă, 60 la sută din populaţie era analfabetă, a înfăptuit învăţămîntul general de şapte ani iar în actualul cincinal se va înfăptui în linii mari învăţămîntul mediu general de zece ani. Datorită îmbunătăţirii radicale a situaţiei materiale a oamenilor muncii şi succeselor sistemului sovietic al ocrotirii sănătăţii, longevitatea medie a populaţiei în U.R.S.S. este de aproximativ două ori mai mare decît cea din Rusia prerevoluţionară.

Ţara sovietică, plină de forţe creatoare, merge nestăvilit înainte. Lenin şi partidul ne învaţă însă să nu ne mulţumim cu cele obţinute, să ne concentrăm atenţia asupra sarcinilor nerezolvate, să stîrpim starea de spirit de automulţumire şi linişţire birocratică de care, din păcate, nu s-au eliberat o parte din cadrele noastre. „...Mai puţină înfumurare intelectuală şi birocratică, a spus Lenin, mai multă studiere a ceea ce dă experienţa practică, în centru şi la periferie, şi a ceea ce ne-a şi dat ştiinţa". (Opere vol. 32 pag. 122 ed. rusă).

In faţa poporului sovietic stau sarcini gigantice în vederea creării unei puternice baze materiale de producţie a comunismului multilateral dezvoltată, care va permite să se asigure societăţii o abundenţă de toate felurile de bunuri materiale. A ajunge din urmă şi a întrece cele mai dezvoltate ţări capitaliste în ce priveşte producţia pe cap de locuitor — aceasta este sarcina pe care marele Lenin a trasat-o poporului sovietic chiar la începutul revoluţiei socialiste. Congresul al XX-lea al Partidului Comunist a fundamentat posibilitatea reală a rezolvării acestei sarcini în cel mai scurt răstimp istoric. Avem noi oare tot ce ne trebuie pentru a îndeplini această sarcină într-un scurt răstimp istoric? Da, avem.

In primul rînd avem puterea sovietică, în condiţiile căreia muncitorii, ţăranii şi intelectualii sînt nu numai producătorii ci şi stăpînii tuturor bogăţiilor, muncesc pentru ei înşişi, pentru binele întregii societăţi. Orînduirea socialistă cu proprietatea ei socială asupra mijloacelor de producţie, cu conducerea pe bază de plan a întregii economii şi cu principiile socialiste de repartiţie după muncă, nu cunoaşte crize şi depresiuni, anarhie în producţie şi consum parazitar. Avem o forţă conducătoare a societăţii sovietice — Partidul Comunist, înarmat cu măreaţa învăţătură marxist-leninistă.

In al doilea rînd, ţara noastră are bogăţii naturale incalculabile. Uniunea Sovietică ocupă primul loc în lume în ce priveşte zăcămintele prospectate de minereu de fier şi mangan, de cupru, plumb, bauxită, nichel, wolfram, petrol, săruri de potasiu, materii prime fosfatice, turbă, în ceea ce priveşte resursele hidroenergetice şi forestiere. Din punctul de vedere al zăcămintelor prospectate de cărbune, Uniunea Sovietică ocupă al doilea loc în lume. Au fost descoperite şi prospectate mari zăcăminte de gaze naturale, mari zăcăminte de diamante, de multe metale rare, materii prime atomice şi alte minerale utile. Uriaş este fondul de terenuri agricole. Aceste bogăţii pot acoperi cu prisosinţă toate nevoile economiei noastre naţionale pe o perioadă îndelungată.

In al treilea rînd, poporul sovietic a creat o industrie dezvoltată, puternică şi multilaterală. In 1960, industria noastră va da o producţie de peste 40 de ori mai mare decît în 1913. Aceasta înseamnă că la fiecare nouă zile industria noastră va produce tot atît de mult cît se producea în Rusia dinainte de revoluţie în cursul unui an întreg. In cel de al şaselea cincinal, baza industrială a ţării sovietice se va lărgi într-o măsură uriaşă: vor fi construite aproximativ 6.000 de mari întreprinderi industriale. Se creează un sistem energetic unic al părţii europene a U.R.S.S. şi este în perspectivă crearea unui grandios sistem energetic unic al întregii Uniuni Sovietice.

In al patrulea rînd, ţara noastră are o preţioasă rezervă de forţe umane capabile să conducă tehnica modernă a producţiei şi s-o dezvolte. Multe şi multe milioane de muncitori calificaţi şi colhoznici, ingineri, tehnicieni, agronomi şi zootehnicieni au acumulat o uriaşă experienţă în dezvoltarea producţiei moderne mari. De la Volhov la Dneprostroi, de la Dneprostroi la construirea centralelor de pe Volga, de la centralele de pe Volga la construirea giganţilor de la Bratsk şi Krasnoiarsk — este o cale ce simbolizează parcă creşterea cadrelor în ţara noastră

In al cincilea rînd este incontestabilă superioritatea sistemului socialist al economiei faţă de cel capitalist. Aceasta se confirmă în mod grăitor comparînd ritmul dezvoltării economice al U.R.S.S. cu cel al ţărilor capitaliste. In perioada 1913—1955, întreaga producţie industrială pe cap de locuitor a crescut în U.R.S.S. de 19,4 ori, în S.U.A. — de 2,3 ori, în Anglia — de 1,6 ori, în Franţa — de 1,8 ori. Noi producem oţel pe cap de locuitor de 7,5 ori mai mult în comparaţie cu 1913, în timp ce S.U.A. doar de două ori, Anglia — de 2,3 ori, Franţa — de 1,7 ori, Germania occidentală — de 1,9 ori. Extracţia de cărbune (calculată în huilă) a crescut în această perioadă pe cap de locuitor de 8,3 ori, în timp ce în S.U.A. ea a scăzut la jumătate, în Anglia a scăzut cu 30 la sută, în Franţa a crescut doar de 1,2 ori, în Germania occidentală a crescut de 1,1 ori. Uniunea Sovietică a produs pe cap de locuitor în 1955 de 61,5 ori mai multă energie electrică decît în 1913, S.U.A. — de 14,5 ori, Anglia — de 17,5 ori. Producţia industrială de articole de consum pe cap de locuitor a crescut în U.R.S.S. în perioada 1913—1955 de 7,6 ori iar în S.U.A. doar de 1,5 ori.

Acestea sînt fapte pe care se bazează convingerea noastră profundă, fondată din punct de vedere ştiinţific, că principala sarcină economică a U.R.S.S. o putem rezolva — şi o vom rezolva fără doar şi poate — într-un termen scurt din punct de vedere istoric. Propunem lumii capitaliste: să aruncăm anatema asupra războiului, să facem comerţ, să verificăm pe terenul muncii paşnice, al întrecerii economice, care din cele două sisteme sociale este superior.

Oamenii politici realişti de peste hotare înţeleg că superioritatea este de partea sistemului socialist şi ei dau alarma în legătură cu ritmul înalt al dezvoltării noastre economice. Astfel, revista americană „United States News and World Report" în articolul „De ce prevede Rusia victoria fără război" scria anul acesta la 16 martie: „In cei zece ani de după război, Rusia a lichidat distrugerile provocate de război şi a obţinut noi recorduri de producţie în principalele ramuri ale industriei. In următorii cinci ani planurile Rusiei prevăd lărgirea industriei în proporţii considerabil mai mari decît se prevede în S.U.A. pentru aceeaşi perioadă... Dacă obiectivele prevăzute în plan vor fi îndeplinite, în cei cinci ani Rusia va pune în primejdie întîietatea S.U.A. în domeniul producţiei de oţel, extracţiei de petrol, producţiei de ciment şi a altor articole industriale şi va întrece S.U.A. din punctul de vedere al extracţiei de cărbune".

Da, viitorul aparţine comunismului. Dar victoria în întrecerea economică nu vine de la sine, ea trebuie cucerită. In secolul nostru ştiinţa şi tehnica înaintează cu paşi de şapte poşte. Trebuie să luptăm cu hotărîre împotriva oricărui conservatorism, să ne însuşim mai repede cele mai noi realizări ale ştiinţei şi tehnicii sovietice şi străine. Numai astfel vom putea folosi întreaga superioritate a orînduirii noastre.

Mai sînt la noi destule sectoare care rămîn în urmă şi destulă birocraţie, la ce ne-am ascunde lipsurile, mai avem mult din ceea ce Lenin a calificat drept „minciună comunistă dulceagă".

Iată de ce sînt atît de actuale astăzi cuvintele leniniste simple, dar pline de o profundă semnificaţie: „Nu flecări, nu face paradă de comunism, nu acoperi prin cuvinte pompoase neglijenţa, inactivitatea, lenea, înapoierea". (Opere, ediţia III-a, vol. 27, pag. 36 Ed. Rusă).

La noi se mai constată destule cazuri de atitudine lipsită de spirit gospodăresc şi de risipă, de uşurinţă faţă de bunul poporului, de indiferenţă intolerabilă faţă de folosirea uriaşelor rezerve de producţie. In cel de al cincilea cincinal s-a prevăzut de pildă reducerea cu 17 miliarde ruble a costului lucrărilor de construcţie şi montare. Această sarcină nu numai că nu a fost îndeplinită, dar s-au adus chiar pagube de nouă miliarde de ruble; ceea ce a făcut ca costul construcţiei în cursul cincinalului să fie cu 26 miliarde mai scump decît prevedeau sarcinile.

Cu aceste mijloace s-ar fi putut construi încă cel puţin 700.000 de apartamente confortabile.

In cadrul unei şedinţe plenare a Sovietului din Moscova, Lenin a arătat că în munca economică este necesară o anumită „zgîrcenie" (fireşte în înţelesul statal al acestui cuvînt) şi că noi nu am învăţat încă să „fim zgirciţi". Sînt şi acum pe de-a întregul valabil justele indicaţii ale lui Lenin cu privire la metodele muncii gospodăreşti:

„Să ţii în mod riguros şi conştiincios socoteala banilor, să gospodăreşti cu economie, să nu trîndăveşti, să nu furi, să păstrezi cea mai strictă disciplină în muncă..." (Opere, vol. 27, pag. 227 ESPLP).

Comitetul Central al partidului şi guvernul sovietic au înfăptuit şi înfăptuiesc o seamă de măsuri pentru extinderea drepturilor directorilor de întreprinderi, pentru stîrpirea metodelor birocratice de gospodărire şi atragerea continuă a muncitorilor la conducerea producţiei, pentru descătuşarea iniţiativei creatoare la faţa locului, ceea ce trebuie să asigure creşterea continuă a productivităţii muncii sociale şi îmbunătăţirea folosirii resurselor materiale.

In cel de-al cincilea cincinal, două treimi din întregul spor al producţiei industriale a fost obţinut datorită creşterii productivităţii muncii pe baza mecanizării şi îmbunătăţirii organizării ei. In cel de-al şaselea cincinal, prin aceste mijloace urmează să fie obţinute peste patru cincimi din sporul producţiei industriale. Iată de ce ridicarea hotărîtă a productivităţii muncii în toate domeniile economiei naţionale constituie una din principalele sarcini ale construcţiei comuniste.

A sta în slujba poporului, a fi credincios leninismului — iată temelia tuturor victoriilor partidului comunist

Tovarăşi! Statul sovietic făurit prin creaţia revoluţionară a maselor este prin natura sa un stat socialist, forma cea mai înaltă a democratismului, întruchiparea adevăratei suveranităţi a poporului. Pentru prima oară în istorie s-a statornicit o orînduire socială al cărei ţel este binele poporului, fericirea omului.

Industria grea dezvoltată cu atîta grijă a fost şi rămîne temelia temeliilor întregii economii socialiste, izvorul bogăţiei şi puterii patriei noastre. Totodată, dezvoltarea industriei grele este subordonată intereselor generale de stat şi intereselor omului — membru al societăţii socialiste. Lenin a caracterizat socialismul ca o organizare pe bază de plan a producţiei, organizare bazată pe proprietatea socială, în scopul asigurării bunăstării şi dezvoltării multilaterale a tuturor membrilor societăţii.

„Numai socialismul, a arătat Lenin, va da posibilitatea de a răspîndi larg şi de a subordona cu adevărat producţia socială şi repartiţia produselor potrivit unor considerente ştiinţifice care să arate cum să se facă ca viaţa tuturor oamenilor muncii să fie cît mai uşoară şi să le ofere posibilitatea unui trai înstărit. Numai socialismul poate înfăptui acest lucru". (Opere, vol. 27, pag. 397-398 E.S.P.L.P.). Tocmai în aceste teze ale lui Lenin este pusă la lumină esenţa legii economice fundamentale a socialismului, de care Partidul Comunist se călăuzeşte în politica sa.

Noi considerăm pe bună dreptate drept una din cele mai mari cuceriri ale socialismului creşterea necontenită a bunăstării oamenilor muncii. In acest domeniu mai sînt cu toate acestea multe sarcini nerezolvate, deoarece nevoile materiale şi culturale ale poporului cresc neîncetat. La noi, în ceea ce priveşte unele produse alimentare şi mărfuri industriale nu există încă abundenţa necesară. Sînt multe lipsuri în comerţ. Deşi se desfăşoară uriaşe lucrări de construcţie, continuă să rămînă acută nevoia de locuinţe. In hotărîrile Congresului al XX-lea, Partidul Comunist a elaborat un program închegat de ridicare continuă şi multilaterală a bunăstării materiale şi a nivelului cultural al oamenilor muncii

In această ordine de idei prezintă o importanţă primordială sarcina pe care o are întreg poporul de a realiza un avînt vertiginos al producţiei agricole. Ţara Sovietică dispune de uriaşe suprafeţe de pămînt fertil. Numai în ultimii doi ani au fost arate 33 de milioane de hectare de pămînturi virgine şi înţelenite. Suprafaţa pămînturilor valorificate este aproape egală cu întreaga suprafaţă cultivată cu cereale a ţărilor capitaliste din Europa continentală. Vom valorifica noi pămînturi şi de acum înainte. Dar calea principală de asigurare a unei abundenţe de produse agricole este sporirea considerabilă a producţiei la hectar, la toate culturile agricole şi sporirea productivităţii creşterii vitelor, introducerea pe scară largă a experienţei înaintate a realizărilor ştiinţei în toate gospodăriile.

Una din principalele condiţii ale unui avînt continuu şi puternic al forţelor de producţie în agricultură este aplicarea consecventă a principiului cointeresării materiale a colhozurilor şi colhoznicilor în rezultatele muncii lor. Partidul Comunist şi Statul Sovietic au descoperit în ultimii ani încălcări în acest domeniu, au elaborat şi aplică cu fermitate măsuri care restabilesc şi dezvoltă principiile leniniste de gospodărire socialistă şi asigură relaţii economice juste cu ţărănimea colhoznică. Au fost sporite preţurile de colectare şi achiziţii la o serie de produse agricole; a fost redusă cota obligatorie de cereale; au fost reglementate plăţile în natură pentru lucrările executate de S.M.T.-uri; a fost redus impozitul agricol al colhoznicilor; a fost înlăturată centralizarea excesivă în planificarea producţiei colhoznice; au fost înlăturate obstacolele care frînau iniţiativa colhoznicilor, stăpîni cu drepturi depline ai producţiei lor colective. Aceste măsuri au dus la întărirea continuă a alianţei indestructibile dintre clasa muncitoare şi ţărănimea colhoznică — reazimul puterii statului socialist.

In prezent dispunem şi de o tehnică puternică şi de cadre de prim rang pentru a rezolva în cel mai scurt termen problema creării în ţara noastră a unei abundenţe de produse şi materii prime agricole. In această privinţă există cele mai largi posibilităţi. Este suficient să arătăm de pildă că dacă colhozurile vor obţine o creştere a producţiei de lapte care a fost obţinută în 1955 în regiunile Voronej, Kursk, Belgorod, Riazan din R.S.F.S.R. şi în unele regiuni din R.S.S. Ucraineană, sarcina celui de al şaselea cincinal, în ceea ce priveşte producţia de lapte poate fi îndeplinită în primii doi ani. Dacă, potrivit celui de al şaselea plan cincinal producţia de carne în colhozuri şi sovhozuri în întreaga ţară urmează să crească de 2,3 ori în 1960, colhozurile şi sovhozurile din R.S.S. Ucraineană şi-au luat angajamentul să dubleze producţia de carne încă în 1956, iar producţia de carne de porc să o tripleze.

Tovarăşi! Congresul al XX-lea al partidului a trasat un larg program de activitate pentru ridicarea necontenită a nivelului de trai al poporului. Este vorba de creşterea însemnată a producţiei obiectelor de consum, de dezvoltare perseverentă a industriei uşoare şi alimentare folosind pe scară largă bogatele resurse locale care adesea sînt nevalorificate. Este vorba de lărgirea circulaţiei mărfurilor şi a construcţiei de locuinţe, a reţelei de alimentaţie publică, de aşezăminte pentru copii, de reducerea zilei de muncă, de mărirea salariului pentru lucrătorii cu salarii mici, de îmbunătăţire radicală a situaţiei în domeniul pensiilor, de îmbunătăţirea situaţiei femeilor în producţie şi de o serie întreagă de alte acţiuni importante.

Pentru rezolvarea cu succes a acestor sarcini mari şi complicate trebuie să se înlăture orice fel de denaturări birocratice şi tărăgăneli administrative în aparatul nostru de stat, să se ridice cointeresarea materială a muncitorilor, colhoznicilor, inginerilor şi agronomilor pentru o mai bună folosire a resurselor de producţie, să se atragă pe scară mai largă muncitorii şi colhoznicii la conducerea directă a producţiei. Partidul cere ca conducătorii noştri, mari şi mici, de partid, de Comsomol, din aparatul sovietic, din economie şi din sindicate, — să lucreze într-adevăr în stil leninist. Ei „trebuie să trăiască în mijlocul vieţii muncitoreşti, — a spus Ilici — să o cunoască sub toate aspectele, să ştie să stabilească fără greş, în orice chestiune şi în orice moment care este starea de spirit a masei, care sînt adevăratele ei năzuinţe, nevoi, gînduri, să ştie să cîştige încrederea neţărmurită a masei printr-o atitudine tovărăşească faţă de ea, printr-o atentă satisfacere a nevoilor ei". (V. I. Lenin, opere alese vol. II, pag. 774, ediţia a II-a 1954 ESPLP).

Tovarăşi! Marxismul ca ştiinţă a legilor de dezvoltare a societăţii, a construirii socialismului şi comunismului, a luat naştere în lupta împotriva concepţiilor idealiste asupra istoriei societăţii, ca istorie a oamenilor mari, a eroilor şi a conducătorilor de oşti. Lenin a supus unei critici nimicitoare teoria subiectivistă narodnică „a eroilor şi gloatei". Materialismul istoric consideră istoria societăţii ca un proces ce se desfăşoară strict după legi, iar ca principală forţă care făureşte istoria el consideră poporul, masele de oameni ai muncii, care creează toate bunurile materiale şi valorile culturale.

Revoluţia din Octombrie, Puterea Sovietică au ridicat poporul la culmile creaţiei istorice, au asigurat o dezvoltare fără precedent a activităţii şi iniţiativei maselor în toate domeniile vieţii. „Socialismul viu, creator, este opera maselor populare înseşi" — a spus Lenin. (Opere vol. 26, pag. 274, Ed. E.S.P.L.P.).

Iată de ce în ultimii ani şi mai ales la Congresul al XX-lea partidul a luat atitudine hotărîtă împotriva cultului personalităţii, străin marxismului. Cultul personalităţii este fundamental opus concepţiei noastre despre lume, ideologiei noastre socialiste, esenţei orînduirii noastre social-politice. Cultul personalităţii minimalizează rolul partidului şi al maselor populare, neagă rolul conducerii colective în partid, gîtuie şi îngrădeşte critica şi autocritica, paralizează activitatea şi iniţiativa organizaţiilor de partid şi ale maselor muncitoare. El a dus la încălcări grosolane a democraţiei de partid şi a legalităţii revoluţionare. Iată de ce partidul nostru a pus cu atîta ascuţime şi hotărîre sarcina de a lichida pînă la capăt toate consecinţele care erau legate de spiritul cultului personalităţii, străin marxismului, de cultul lui I. V. Stalin şi de a restabili pe deplin normele şi principiile leniniste ale vieţii de partid şi de stat. Trebuie relevat că I. V. Stalin, fiind unul din cei mai de seamă activişti ai mişcării comuniste, a avut un rol remarcabil în apărarea de către partid a moştenirii ideologice leniniste şi a adus o mare contribuţie la cauza construirii socialismului în ţara noastră.

Marile sarcini de construcţie care stau în faţa noastră cer ca toate verigile partidului, fiecare celulă de bază, să trăiască din plin viaţa partidului, care este o uniune voluntară de luptă a tovarăşilor de idei — comunişti. Ele cer să se ridice continuu activitatea creatoare a oamenilor muncii, ca masele să participe şi mai larg la conducerea statului, să dezvolte prin toate mijloacele democraţia sovietică.

Congresul al XX-lea al partidului a dat un foarte puternic impuls dezvoltării creatoare a gîndirii marxiste, pentru ca în toate domeniile culturii noastre să se desfăşoare mai larg în cadrul spiritului de partid, în cadrul ideologiei socialiste, cea mai înaintată din lume, un schimb de păreri liber şi constructiv, să se declare război oricărui şablon şi schemelor moarte, să se stimuleze prin toate mijloacele critica principială constructivă, să se plece urechea cu atenţie la propunerile noi de îmbunătăţire a muncii. In domeniul literaturii şi artei, unde metoda realismului socialist deschide creaţiei posibilităţi nelimitate în conformitate cu principiile leniniste, „este necesară fără îndoială asigurarea unui vast cîmp pentru iniţiativa personală, pentru înclinaţiile individuale, un spaţiu larg pentru gîndire şi fantezie, formă şi conţinut". (Opere vol. X. pag. 28. Ed. Rusă).

Luptînd împotriva cultului personalităţii, pentru o interpretare materialistă a istoriei, marxismul revoluţionar nu numai că nu neagă cîtuşi de puţin dar consideră chiar de o uriaşă importanţă rolul în procesul social al conducătorilor şi liderilor pe care poporul îi ridică şi cărora le acordă încredere. „Nici o clasă din istorie n-a ajuns la dominaţie, a spus Lenin, dacă nu şi-a ridicat conducători politici proprii, reprezentanţi înaintaţi proprii, capabili să organizeze mişcarea şi s-o conducă" (Opere, vol. IV, pag. 347 E.S.P.L.P.). Principiile leniniste ale unei largi iniţiative a maselor şi ale conducerii colective nu înseamnă cîtuşi de puţin o conducere de miting a producţiei, şcolii, armatei etc.

Marxism-leninismul a luptat şi luptă atît împotriva concepţiei idealiste despre „eroi" ca făuritori principali ai istoriei, cît şi împotriva anarhismului care neagă autoritatea conducătorilor.

Tovarăşi! Gloriosul nostru partid comunist este conducătorul şi organizatorul clasei muncitoare în revoluţia socialistă, conducătorul şi organizatorul poporului sovietic în lupta pentru construirea unei societăţi noi. Forţa partidului constă în aceea că el este partidul unor tovarăşi de idei — comunişti al marxist-leniniştilor înarmaţi cu teoria cea mai înaintată, în aceea că el este indisolubil legat de cele mai largi mase populare; forţa partidului constă în caracterul său organizat, în centralismul democratic, în conducerea colectivă.

Prin lupta sa plină de abnegaţie pentru cauza poporului, el şi-a cîştigat dragostea nemărginită şi încrederea deplină a tuturor oamenilor muncii din ţara noastră, ale partidelor comuniste şi muncitoreşti frăţeşti, ale tuturor oamenilor simpli din lume.

Tovarăşi! In legătură cu critica şi autocritica severe, dar imperios necesare şi rodnice care s-au desfăşurat la Congresul al XX-lea şi după acela în întregul partid, presa şi posturile de radio burgheze au deslănţuit o furibundă campanie anti-sovietică. Scutierii spirituali ai imperialismului, lipsiţi de cinste şi de conştiinţă, încearcă să denatureze tezele şi principiile programatice ale marxism-leninismului, să calomnieze idealurile şi rînduielile noastre socialiste să ponegrească măreţele fapte ale poporului sovietic şi avangardei lui comuniste. Dar şi de astă dată toate aceste svîrcoliri sînt inevitabil sortite eşecului. Există fapte istorice imuabile, de care nu se poate să nu se ţină seama, indiferent dacă ele sînt sau nu pe placul unora.

Este un fapt istoric de netăgăduit că numai leninismul a indicat popoarelor o ieşire din grelele încleştări sîngeroase ale primului război mondial, în cursul căruia au fost ucişi 10 milioane de oameni, iar peste 20 de milioane au fost răniţi şi schilodiţi.

Este un fapt istoric de netăgăduit că clasa muncitoare din Rusia, în alianţă cu ţărănimea muncitoare, în frunte cu partidul comunist înarmat cu teoria marxist-leninistă a făurit pe ruinele regimului ţarist putred un puternic stat socialist. Popoare în trecut lipsite de drepturi şi asuprite au devenit popoare unite prin legături de prietenie frăţească, popoare suverane şi înfloritoare.

Este un fapt istoric de netăgăduit că vechea Rusie ţărănească cu plugul său primitiv de lemn şi producţie nedezvoltată s-a transformat într-un timp scurt, datorită măreţelor idei leniniste, într-o mare putere industrial-colhoznică cu o industrie constructoare de maşini de prim rang, cu o energetică modernă, cu o producţie în flux, cu instalaţii automate, cu o tehnică reactivă şi atomică, cu o mare agricultură mecanizată.

Este un fapt istoric de netăgăduit că în anii celui de-al doilea război mondial, cînd hoardele brune ale barbarilor fascişti aducînd moarte şi distrugere au înrobit aproape întreaga Europă şi cînd multora li se părea că civilizaţia creată în curs de milenii va fi distrusă şi că din ea se va alege praf şi pulbere, tocmai poporul sovietic şi vitezele sale forţe armate au avut un rol hotărîtor în zdrobirea hoardelor blindate ale duşmanului şi au salvat omenirea de robia fascistă.

Este un fapt istoric de netăgăduit că Uniunea Sovietică nu mai este acum o insulă izolată în lumea capitalistă, ci o parte integrantă a măreţei comunităţi a ţărilor socialiste, care ocupă a patra parte din suprafaţa globului şi care cuprinde peste o treime din întreaga omenire.

Este un fapt istoric de netăgăduit că ideile marxist-leniniste s-au transformat în prezent în forţa materială a mişcării de eliberare a popoarelor din Apus şi Răsărit, mişcare puternică ca un ocean. Aceste idei au devenit steagul şi simbolul încrederii sutelor de milioane de oameni care luptă împotriva asupritorilor imperialişti, împotriva sistemului infam al colonialismului. Cresc şi se întăresc partidele comuniste în ţările capitaliste, dependente şi coloniale, se intensifică activitatea lor împotriva primejdiei de război şi a reacţiunii, pentru interesele vitale ale oamenilor muncii, pentru lichidarea sciziunii în mişcarea muncitorească şi întărirea unităţii clasei muncitoare. Insufleţite de steagul leninist al internaţionalismului proletar, partidele comuniste conduc cu fermitate masele largi populare în lupta lor pentru pace şi libertate, pentru democraţie şi socialism.

Şi nici un fel de forţe ale reacţiunii imperialiste nu vor putea stăvili această mişcare a popoarelor spre libertate, spre fericire, spre lumină.

„Victoria va fi de partea celor exploataţi — a arătat Lenin — deoarece de partea lor este viaţa, de partea lor este forţa numărului, forţa masei, forţa nesecatelor izvoare a tot ce este plin de abnegaţie, principial, cinstit, a tot ce tinde să meargă înainte, ce se trezeşte la construirea noului, a întregii şi uriaşei rezerve de energie şi de talente ale aşa-numitului „popor simplu", muncitorii şi ţăranii. Victoria va fi a lor". (Vol. 26, pag. 387, ESPLP).

Secolul nostru este secolul marelui triumf al ideilor marxist-leniniste atotbiruitoare. Partidul Comunist al Uniunii Sovietice însufleţit de aceste idei conduce cu fermitate poporul spre ţelul său scump, spre comunism.

Slavă marelui popor sovietic ziditor!

Slavă Partidului Comunist — forţa inspiratoare şi conducătoare a poporului sovietic în lupta pentru construirea comunismului!

Trăiască steagul victorios al epocii contemporane, steagul întregii omeniri progresiste — marxism-leninismul!

Expunerea tovarășului Chivu Stoica

(Urmare din pag. 1-a)

Se înfăptuiesc măsurile stabilite de Congresul al II-lea al P.M.R. pentru întărirea conducerii colective în activitatea organelor conducătoare de partid, se dezvoltă continuu democrația internă de partid. Critica și autocritica constructivă, principială, devin arme de seamă în viața organizațiilor noastre de partid pentru descoperirea lipsurilor și deficiențelor și pentru lichidarea acestora.

Partidul nostru acordă o deosebită atenție educării membrilor de partid și a oamenilor muncii în spiritul ideologiei marxist-leniniste. Succesele obținute în acest domeniu nu ne pot însă mulțumi.

Călăuzindu-ne după învățătura leninistă, trebuie să dezrădăcinăm cu hotărîre orice influență a cultului personalității în propagandă, presă, în creația literară și artistică, în toate domeniile de activitate ale partidului nostru. Lichidarea cultului personalității ne va ajuta să lichidăm bucherismul și dogmatismul, care sînt adînc înrădăcinate în activitatea ideologică și care au fost supuse unei critici serioase la Congresul al II-lea al partidului nostru. Aceasta ne va ajuta la înlăturarea lipsei principale a propagandei noastre de partid — slaba ei legătură cu problemele practice ale construcției socialiste.

Trebuie să acordăm atenția cuvenită ridicării continue a nivelului teoretic al propagandei noastre, tratării creatoare, nedogmatice a tezelor marxism-leninismului.

Lupta pentru lichidarea urmărilor cultului personalității în toate domeniile constituie una dintre sarcinile principale ale partidului nostru în etapa actuală. Ea nu este o campanie, ci o acțiune complexă, de durată, care cere multă energie, intransigență și fermitate ideologică din partea cadrelor conducătoare, din partea tuturor membrilor de partid.

Pe baza învățăturii leniniste, țările socialiste înlătură din calea lor greșelile și denaturările și pășesc cu și mai multă hotărîre pe drumul unui nou avînt politic și în muncă, pe drumul construirii vieții noi.

★

Partidele comuniste și muncitorești acordă o mare însemnătate întăririi alianței dintre clasa muncitoare și țărănime, problemă strîns legată de rolul maselor populare în istorie.

Credincios învățăturii marxist-leniniste, partidul nostru ia toate măsurile necesare pentru a întări și cimenta alianța dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare. Cu cît această alianță este mai puternică și mai trainică, cu atît mai mari sînt succesele în construcția economică și culturală, cu atît mai puternică este orînduirea noastră democrat-populară.

Prin politica sa, P.M.R. urmează cu fidelitate învățătura lui Lenin în problema națională, asigurînd în fapt deplina egalitate a naționalităților conlocuitoare cu poporul romîn, dezvoltă colaborarea frățească între acestea.

Lenin ne-a învățat că statul socialist este puternic atunci cînd masele știu tot, pot să-și formeze o părere despre tot și pornesc, în mod conștient, la toate acțiunile. Ținînd seama de această indicație a lui Lenin, partidul nostru arată deschis greutățile și lipsurile din muncă. El desfășoară o activitate perseverentă pentru a ridica nivelul conștiinței socialiste a maselor și luptă împotriva rămășițelor capitaliste din conștiința oamenilor.

Stimulînd autocritica și în special critica de jos, partidul nostru dezvoltă inițiativa și activitatea creatoare a comuniștilor și a tuturor oamenilor muncii, le îndrumează eforturile spre învingerea greutăților și lichidarea lipsurilor.

In repetate rînduri, Lenin a subliniat necesitatea apropierii aparatului de stat de masele muncitoare, a antrenării oamenilor muncii în rezolvarea problemelor ce stau în fața statului. El a criticat cu tărie pe cei care, cuprinși de rutină, nu luptau pentru înlăturarea birocratismului. Urmînd indicațiile lui Lenin, Partidul Muncitoresc Romîn consideră ca o sarcină principală întărirea legăturii cu masele. Unitatea deplină între partid, guvern și popor este izvorul succeselor noastre pe drumul construirii socialismului.

V. I. Lenin a acordat o mare însemnătate problemei solidarității internaționale a oamenilor muncii, problemei internaționalismului proletar. Acum, cînd sistemul mondial al economiei socialiste s-a statornicit și s-a consolidat definitiv pe a treia parte a globului pămîntesc, ideile leniniste ale internaționalismului proletar își găsesc în practică o nouă confirmare.

Se știe că în prezent, în interesul comun al folosirii mai raționale a resurselor economice și a capacităților de producție ale tuturor țărilor socialiste, se realizează o îmbinare mai strînsă a planurilor economice — cooperarea și specializarea pe ansamblul lagărului socialist.

Specializarea și cooperarea largă, pe baza dezvoltării diviziunii muncii înlăuntrul lagărului socialist va duce la o creștere a productivității muncii și la realizarea unui avînt economic general, la ridicarea continuă a nivelului de trai al popoarelor din țările socialiste.

Sub influența binefăcătoare a leninismului, în întreaga lume a crescut și s-a întărit solidaritatea internațională a oamenilor muncii, sub conducerea partidelor comuniste și muncitorești, în lupta pentru înlăturarea orînduirii capitaliste, pentru libertate și independență națională.

In ultimii ani au crescut și s-au întărit din punct de vedere organizatoric și politico-ideologic partidele comuniste și muncitorești, apărătorii consecvenți ai intereselor vitale ale maselor, forța de avangardă în lupta pentru pace, democrație și socialism. Nu de mult a fost publicat Comunicatul informativ cu privire la încetarea activității Biroului Informativ al partidelor comuniste și muncitorești. Biroul Informativ a fost un factor important al întăririi internaționalismului proletar și al unirii continue a clasei muncitoare și a tuturor oamenilor muncii în lupta pentru pace, democrație și socialism. Schimbările intervenite în situația internațională în ultimii ani au creat noi condiții pentru dezvoltarea mișcării muncitorești și comuniste.

Hotărîrea cu privire la încetarea activității Biroului Informativ nu înseamnă slăbirea legăturilor frățești între partidele comuniste și muncitorești. Partidul Muncitoresc Romîn, ca și celelalte partide comuniste și muncitorești, va căuta și pe viitor să dezvolte legăturile sale cu partidele frățești, căutînd forme corespunzătoare de contact, de schimb de păreri, de schimb de experiență.

Acesta este leninismul în acțiune, internaționalismul proletar în acțiune.

Tovarăși,

Lui Lenin îi revine meritul de importanță istorică mondială de a fi elaborat teoria și programul practic de construire a socialismului în Uniunea Sovietică, sarcina cea mai arzătoare a proletariatului după cucerirea puterii.

Planul leninist de construire a socialismului cuprinde o serie de principii și idei călăuzitoare ce depășesc cadrul istoric și condițiile specifice ale Uniunii Sovietice și devin, în liniile lor esențiale, idei și principii valabile pentru orice țară care pășește la reorganizarea socialistă a economiei.

Planul leninist de construire a socialismului pornea de la necesitatea dezvoltării rapide și multilaterale a forțelor de producție, de la dezvoltarea industriei grele — baza materială a socialismului — de la necesitatea atragerii țărănimii la construcția socialistă cu ajutorul cooperației în producția agricolă și de la necesitatea înfăptuirii revoluției culturale, care să pună la îndemîna maselor de milioane comorile științei și culturii.

Lenin a acordat cea mai mare importanță dezvoltării cu precădere a industriei grele, a industriei producătoare de mijloace de producție. El a arătat că singura bază materială a socialismului poate fi marea industrie mecanizată, care este în stare să reorganizeze și agricultura. Pe baza aplicării planului leninist de industrializare socialistă, P.C.U.S. a înfăptuit transformarea radicală a Uniunii Sovietice dintr-o țară înapoiată, într-o uriașă putere industrială.

După ce a trecut în revistă strălucitele succese ale poporului sovietic în domeniul dezvoltării industriei și al electrificării țării, vorbitorul a arătat că astăzi, in fața superiorității evidente a industriei socialiste construite pe principiile leninismului, chiar și cei ce n-au sentimente prietenoase față de Uniunea Sovietică, recunosc că planurile de dezvoltare industrială a Uniunii Sovietice pentru perioada celui de-al 6-lea plan cincinal sînt reale și întrutotul pe măsura posibilităților acestei țări, că aceste planuri vor fi realizate.

Sprijinindu-se pe învățătura lui Lenin și urmînd pilda Uniunii Sovietice, țările de democrație populară din Europa și Asia pun în centrul acțiunii de transformare socialistă a economiei politica leninistă de dezvoltare cu prioritate a industriei grele. Infăptuirea acestei politici a dus la o dezvoltare considerabilă a forțelor de producție, la creșterea în ritm înalt a producției industriale.

O latură de o deosebită importanță a planului leninist de construire a socialismului o constituie principiile fundamentale ale transformării socialiste a agriculturii. Pe baza planului cooperatist al lui Lenin, P.C.U.S. a rezolvat cea mai complexă sarcină a revoluției socialiste după instaurarea dictaturii proletariatului — sarcina atragerii milioanelor de gospodării țărănești, mici producătoare de mărfuri, pe calea marii agriculturi socialiste mecanizate.

Planul cooperatist al lui Lenin are o însemnătate universal-istorică. Atragerea maselor de milioane ale țărănimii muncitoare din țările de democrație populară pe drumul socialismului constituie în prezent unul din principalele obiective ale partidelor comuniste și muncitorești.

Sîntem în prezent martorii unei puternice mișcări de cooperativizare a agriculturii în toate țările de democrație populară. In țara noastră, în primul trimestru al anului 1956, s-au înființat peste 1.400 noi gospodării colective și întovărășiri, ceea ce reprezintă aproape un sfert din numărul celor înființate în întreaga perioadă 1949—1955. **(Aplauze).**

Nu încape nici o îndoială, că înfăptuirea indicațiilor leniniste în legătură cu intrarea de bună voie a țăranilor muncitori în cooperative de producție agricolă, stimularea și sprijinirea multilaterală a sectorului socialist al agriculturii, respectarea strictă a principiului leninist al cointeresării materiale, vor duce la înfăptuirea cu succes a politicii economice a partidului la sate pentru etapa 1956—1960, care prevede creșterea puternică a producției agricole și realizarea a 60-70% din volumul total al producției-marfă din sectorul socialist al agriculturii.

In politica sa economică, partidul nostru se călăuzește după indicația lui Lenin că productivitatea muncii este la urma urmelor factorul hotărîtor pentru victoria noii orînduiri sociale.

Creșterea productivității muncii are o uriașă însemnătate, deoarece ea duce la sporirea producției sociale, asigură creșterea acumulării socialiste și a consumului popular, este garanția creșterii continue a nivelului de trai. Creșterea productivității muncii împreună cu realizarea regimului de economii determină reducerea prețului de cost — cale sigură pentru reducerea prețurilor de vînzare și ridicarea veniturilor reale ale celor ce muncesc.

Pentru a asigura o ridicare simțitoare și in timp scurt a productivității muncii și pentru sporirea volumului producției, Directivele Congresului al II-lea al P.M.R. cu privire la cel de-al II-lea plan cincinal acordă o deosebită importanță progresului tehnic.

Un rol deosebit de mare în această privință revine științei. Infăptuind indicațiile leniniste, partidul nostru acordă o mare prețuire contribuției aduse de oamenii de știință și de cultură la avîntul economiei, la ridicarea producției și productivității muncii, la introducerea tehnicii noi în practică și stimulează inițiativa creația științifică.

Lenin ne învață că creșterea productivității muncii este asigurată nu numai prin progresul neîntrerupt al tehnicii, ci și prin ridicarea organizării muncii și a producției pe o treaptă mult mai înaltă. Organizarea socialistă a muncii înseamnă înainte de toate asigurarea economiei naționale cu cadre numeroase, calificate, în stare să însușească rapid tehnica nouă și să obțină o productivitate înaltă a muncii. Pe drept cuvînt, cercurile conducătoare din Occident își arată îngrijorarea și dezamăgirea în legătură cu faptul că țările socialiste au lăsat cu mult în urmă principalele țări capitaliste din punct de vedere al ritmului de formare a cadrelor tehnice.

Călăuzindu-se după indicațiile lui Lenin, partidul nostru desfășoară o importantă activitate educativă pentru întărirea disciplinei muncii. In documentele Congresului al II-lea al P.M.R. se subliniază cu tărie faptul că lichidarea încălcărilor care mai există încă în privința disciplinei socialiste a muncii, lichidarea rămășițelor influenței burgheze în conștiința oamenilor în ceea ce privește atitudinea față de muncă, trebuie să constituie o preocupare centrală a întregii munci organizatorice și politice de partid.

Lenin acorda o mare importanță întrecerii socialiste ca metodă de sporire a productivității muncii sociale.

In țara noastră, în prezent, întrecerea a devenit o mișcare largă, cu adevărat de masă. Lucrul principal în întrecere este răspîndirea experienței înaintate. In desfășurarea acestei acțiuni este inadmisibilă prezentarea de paradă a lucrurilor, formalismul și birocrația. Răspîndirea experienței înaintate cere studierea atentă a situației concrete, sprijinirea activă a inițiativelor inovatoare. Se pare că printre unii lucrători din economie stăruie teoria, combătută de partid, a mersului de la sine, teorie care, așa cum se știe, nu are nici un fundament real, ducînd la elemente dăunătoare de formalism și birocratism.

Călăuzindu-se după învățătura leninistă și însușindu-și în mod creator experiența bogată a P.C.U.S., partidul nostru a prevăzut măsuri pentru dezvoltarea neîntreruptă a profilării și specializării întreprinderilor industriei socialiste. In Raportul de activitate al C.C. al P.M.R. prezentat la Congresul al II-lea al partidului se arată că, în interesul ridicării nivelului tehnic în toate ramurile economiei naționale și al obținerii unei creșteri considerabile a productivității muncii, este necesară, între altele, dezvoltarea producției în serie, prin specializarea și cooperarea întreprinderilor, îndeosebi în industria constructoare de mașini și electrotehnică.

Pornind de la indicațiile leniniste cu privire la activitatea aparatului de stat, partidul și guvernul nostru se preocupă în permanență de îmbunătățirea raportului dintre numărul lucrătorilor direct productivi și al celor indirect productivi, în sensul măririi sistematice a numărului și proporției acelora care participă nemijlocit la crearea bunurilor materiale. Partidul acordă, de asemenea, întreaga atenție problemelor privind simplificarea aparatului de stat prin eliminarea verigilor paralele și inutile.

Imbunătățirea activității aparatului de stat și economic trebuie obținută totodată prin lichidarea centralismului exagerat, a fenomenelor de centralism birocratic, prin lărgirea competințelor și încurajarea inițiativei locale. Ministerele, organizațiile economice centrale, întreprinderile trebuie să ducă o acțiune consecventă pentru descoperirea tuturor cauzelor care generează birocratismul și tărăgăneala, să studieze și să stabilească măsurile pentru lichidarea acestora.

Lucrările și documentele Congresului al II-lea al P.M.R. sînt adînc pătrunse de spiritul învățăturii lui Lenin.

Ideile leninismului luminează calea partidului nostru, a poporului nostru în toate problemele hotărîtoare ale construcției economice, de partid și de stat.

★

De 35 de ani partidul nostru pășește în avangarda luptei pentru fericirea poporului romîn, sub steagul leninismului. In acești ani eroici nostru partid s-a transformat dintr-un „mic grăunte" — așa cum s-a exprimat Lenin despre partidul comunist bolșevic — într-o mare forță conducătoare a poporului nostru, numărînd în rîndurile sale aproape 600.000 membri și candidați de partid. Urmînd cu credință învățătura lui Lenin și bazîndu-se pe încrederea și sprijinul larg al maselor muncitoare, partidul nostru rezolvă cu fermitate marele sarcini ale construirii socialismului.

Cel de-al II-lea Congres al P.M.R. a avut un rol important în întărirea partidului nostru, a rolului său conducător în statul democrat-popular. Congresul a reafirmat fidelitatea partidului față de marxism-leninism, elaborînd problemele construcției economice de partid și de stat, pe baza analizei situației concrete din țara noastră și a aplicării creatoare a marxism-leninismului.

In perioada care s-a scurs de la Congres se constată o serioasă întărire a democrației interne de partid și o activitate susținută pentru respectarea strictă a normelor leniniste ale vieții de partid.

Congresul al II-lea al P.M.R. a trasat programul unui nou și puternic avînt al construcției economiei și culturale. Cel de-al doilea plan cincinal al R.P.R. este pe de-a întregul elaborat pe baza principiilor leniniste ale construirii socialismului. In aceasta constă caracterul lui real și constructiv, încrederea noastră nestrămutată în succesul realizării lui.

In perioada 1956—1960 trebuie să ridicăm pe o treaptă mai înaltă industria grea — ramura conducătoare a întregii economii naționale — baza materială a socialismului. Odată cu aceasta trebuie să asigurăm noi succese hotărîtoare în construcția socialistă la sate și în ridicarea însemnată a producției agricole, în ridicarea bunei stări a poporului.

Poporul nostru, muncitor și harnic, țara noastră bogată și tot mai puternică dispun de toate condițiile obiective pentru îndeplinirea programului elaborat de partid cu privire la dezvoltarea mai departe a economiei și culturii pe drumul socialismului. Totul constă în a folosi deplin marile rezerve ale economiei naționale, în a introduce tehnica nouă, în a îmbunătăți folosirea capacităților de producție și organizarea muncii în toate ramurile economiei naționale, în a introduce peste tot un spirit realist, practic, operativ, în a realiza cu adevărat principiile gospodăririi socialiste.

Trebuie să acordăm întreaga atenție îndeplinirii necondiționate a sarcinilor pe anul 1956, primul an al celui de-al doilea cincinal, deoarece acest an poate fi hotărîtor pentru realizarea întregului cincinal. In momentul de față prezintă o mare importanță și urgență îndeplinirea la timp și în bune condiții a muncilor agricole de primăvară, sarcină pentru realizarea căreia vor trebui mobilizate toate forțele.

Organizațiile de partid trebuie să se afle în fruntea luptei pentru înfăptuirea politicii partidului și guvernului în toate sectoarele economiei naționale. Indrumînd eficace și concret organizațiile sindicale, U.T.M., sfaturile populare, organizațiile de partid trebuie să determine cursul unei largi mișcări patriotice de masă pentru ridicarea întregii activități economice pe o treaptă mai înaltă.

In ultimele luni inițiativa și activitatea maselor se manifestă cu o vigoare sporită. Oțelarii de la Hunedoara au pornit o acțiune patriotică pentru a da cîte 600 șarje anual pe cuptor și schimb, în numeroase raioane se înregistrează o mișcare pentru cooperativizarea compactă a agriculturii. Aceste exemple și multe altele arată că poporul nostru înțelege politica partidului, și-o însușește și luptă pentru înfăptuirea sarcinilor ce-i stau în față.

Poporul nostru privește cu încredere în viitor. Un izvor de încredere și de forță pentru noi îl constituie faptul că țara noastră face parte din invincibilul lagăr al socialismului, în frunte cu Uniunea Sovietică. Intărirea continuă a prieteniei și colaborării frățești între țările socialiste, în spiritul ideilor leninismului, este chezășia unor noi victorii în construirea socialismului. **(Aplauze).**

Leninismul a devenit un bun al unor mase populare și mai largi, a dat omenirii speranța și perspectiva eliberării sale politice și sociale.

Cu fiecare an ce trece capitalismul suferă noi înfrîngeri; cu fiecare an ce trece cresc și se întăresc forțele socialismului, luminate de genialele idei leniniste. In prezent forțele păcii, democrației și socialismului sînt uriașe. Ideea apărării păcii, a coexistenței pașnice între țări cu sisteme sociale diferite a pătruns în inima și în conștiința a sute de milioane de oameni de pe tot globul. Mișcarea mondială pentru pace a devenit o puternică forță socială a vremurilor noastre.

Poporul nostru, alături de celelalte popoare iubitoare de pace, își exprimă atașamentul său desăvîrșit față de politica tratativelor, a destinderii încordării în relațiile internaționale, a dezarmării și securității colective, a colaborării economice și culturale între toate statele. **(Aplauze).**

La cea de-a 86-a aniversare a nașterii lui Lenin, partidul nostru, întregul nostru popor, își dau și mai bine seama de însemnătatea universal-istorică a leninismului, de importanța învățăturii lui Lenin în opera de construire a societății noi, socialiste. Sub steagul lui Lenin, oamenii muncii pășesc victorios înainte, convinși că în secolul nostru triumful deplin al leninismului în toate țările este inevitabil.

Trăiască Partidul Comunist al Uniunii Sovietice, întemeiat de marele Lenin! **(Aplauze prelungite).**

Trăiască lagărul puternic și unit al păcii, democrației și socialismului! **(Aplauze prelungite).**

Trăiască leninismul! **(Aplauze prelungite, ovații).**

(Text prescurtat)

Sport Sport Sport Sport

CU O APĂRARE ÎN ZI MARE ȘI UN TOMA EXCEPȚIONAL

reprezentativa R.P.R. de fotbal a întrecut „11"-le iugoslav cu 1-0

Corespondență specială de la Belgrad

E destul să spunem că reprezentativa iugoslavă de fotbal n-a pierdut nici un meci în ultimii șapte ani la Belgrad, pentru ca să se înțeleagă cu cîtă deziluzie a primit publicul belgrădean victoria reprezentativei romîne.

După terminarea meciului, după aplauzele adresate reprezentativei romîne pentru succesul meritat, au răsunat fluierături la adresa jucătorilor iugoslavi pentru jocul lor sterp.

Acesta n-a fost un meci cu totul deosebit, care rămîne în amintire pentru frumusețea sa. Dar iugoslavii își vor aduce aminte mult timp de acesta din cauza lecției pe care au primit-o din partea fotbaliștilor romîni, și această lecție constă în următoarele: în joc trebuie depuse toate eforturile, iar mingea trebuie condusă repede, fără să stea mult la jucător, driblingul nu trebuie folosit cu exces, jocul colectiv este mai eficace decît cel individual. Deși presa, înainte de întîlnire, atrăgea atenția că romînii sînt un rival serios, spectatorii n-au crezut și se așteptau la o victorie ușoară a reprezentativei iugoslave. Dar, chiar după cîteva minute de joc, s-a observat că jucătorii iugoslavi au de-a face cu un rival serios care posedă bine tehnica conducerii balonului și care mai are și alte calități: viteză, start furtunos, perfectă înțelegere între jucători.

In decursul întregului joc, iugoslavii au avut mai des mingea la picior și au jucat mai mult pe jumătatea de teren a adversarului. Apărarea romînă a fost sigură pe ea, n-a permis să se ajungă la ocazii clare pentru concretizare. Cel mai bun dribler, Vukas, își schimba locul, cînd în mijlocul terenului, cînd pe extrema stîngă sau dreaptă. Dar întotdeauna dădea peste un adversar care nu-i permitea să demonstreze acea minunată măiestrie care a însuflețit publicul britanic, cînd în calitate de membru al reprezentativei continentului, a marcat trei goluri reprezentativei Marii Britanii, în anul trecut la Belfast. Dacă vreun jucător iugoslav ajungea în poziție favorabilă de șut, poarta Romîniei era apărată cu siguranță de excelentul portar Voinescu. Iar cînd acesta a fost accidentat, Toma — care l-a înlocuit — a făcut astfel de demonstrații, încît publicul, pe drept cuvînt se întreba de ce acest portar care a fost duminică eroul întîlnirii, n-a fost chiar de la început în poartă. Intr-un stil frumos, Toma a apărat un 11 m. care a fost dat de arbitru în ultimul minut al primei reprize. Vukas a tras puternic, la semiînălțime, în colțul drept al porții. Dar Toma s-a aruncat ca o panteră și a respins balonul. Apărarea romînă a constituit partea mai bună a echipei. Pe lîngă portari, s-au remarcat cei doi fundași și centrul half. Cei mai buni au fost halfii de margine, iar halful stîng — Bone, a fost cel mai bun jucător din echipa sa. El controla întregul teren. In unele momente ajuta apărarea, iar în altele, alimenta linia de atac.

Linia de atac a romînilor seamănă cu cea a colegilor lor iugoslavi. N-au fost periculoși în fața porții. Acel unic gol este urmarea greșelii apărării iugoslave. De prima dată a greșit Bellin, deoarece el a permis lui Constantin să ajungă la minge, să centreze, iar apoi Trncovici a luftat, astfel încît Cacoveanu a avut o situație clară în fața porții.

Reprezentativa romînă a arătat un joc frumos, dar un joc ca acesta n-ar fi fost suficient pentru victorie, dacă jucătorii iugoslavi ar fi jucat cum joacă de obicei.

Cum s-a desfășurat jocul

Timp de o jumătate de oră a primei reprize, ambele echipe ajungeau alternativ în fața porților, dar niciodată nu și-au creat situații favorabile de gol. In acest timp, Beara a fost numai de două ori întrebuințat. Voinescu a apărat un șut al lui Milutinovici și unul al lui Vukas. In min. 30 au fost accidentați doi jucători. In urma unui atac întreprins de iugoslavi la poarta romînilor, au rămas culcați pe iarbă în același timp doi jucători: Bobek și Voinescu. Pe Bobek l-a accidentat fundașul Szöke, iar pe Voinescu, Ogneanov. La accident s-a ajuns întîmplător; ambii jucători au fost scoși de pe teren. Pe Bobek l-a înlocuit Antici, iar pe Voinescu, Toma. Cei doi accidentați au fost transportați imediat la policlinică. Voinescu a avut o ușoară comoție cerebrală, rămînînd o noapte la spital. Pare-se că accidentul nu e grav. In ultimul minut al primei reprize, Vukas a dat o pasă lui Milutinovici în fața porții. Dar Zavoda II, venind în viteză l-a faultat pe Milutinovici și arbitrul italian Bernardi a acordat o lovitură de la 11 m. Am menționat mai sus modul magistral în care a apărat Toma șutul lui Vukas.

In cea de a doua repriză, publicul a întîmpinat pe jucătorii romîni cu aplauze, iar pe fotbaliștii iugoslavi cu fluierături, din cauza jocului lor slab. In această repriză, linia de atac a iugoslavilor a jucat ceva mai bine. Au tras mai mult la poartă, dar șuturile n-au fost concretizate, din cauză că Toma a apărat excepțional. Toma s-a evidențiat în mod special în minutul 68, cînd a apărat două șuturi consecutive: o „bombă" a lui Rajkov, care l-a înlocuit pe Ogneanov și imediat după aceea, un șut puternic al lui Vukas.

Părea deja că întîlnirea se va termina fără goluri. Publicul își manifesta nemulțumirea față de jocul ineficace al liniei de atac iugoslave. Prin surprindere, romînii trec la contraatac. Bellin a început să fugă după minge dar s-a răzgîndit și s-a oprit. Constantin, care a urmărit îndeaproape faza, a intrat în posesia balonului și l-a centrat în fața porții. Mingea a trecut pe lîngă Mitici, care n-a respins-o, deși putea s-o facă. Fundașul stînga, Trncovici, a luftat și mingea a ajuns la Cacoveanu care era liber, la 6 metri în fața porții. Acesta a tras puternic în plasă. Beara n-a putut să apere această lovitură. In ultimile minute ale jocului romînii au avut inițiativa.

Ce spune presa din Belgrad

Toate ziarele critică aspru reprezentativa iugoslavă pentru jocul slab prestat. Ziarul „Politika" din Belgrad scrie că reprezentativa iugoslavă n-a mai arătat un joc așa de slab în ultimii zece ani, adică de la meciul cu Albania, pe care l-a jucat la Belgrad și a realizat un scor alb: 0—0 Despre jocul reprezentativei romîne, „Politika" scrie următoarele:

„Romînii se întorc bucuroși în București. Ei au obținut un mare succes, cinstit și pe merit. Nu există nici un fel de scuză sau motivări pentru insuccesul nostru. Romînii au luptat excepțional. Și de multe ori au fost învingători în duelul dintre jucători. Oaspeții nu au lăsat o impresie puternică dar, aceștia au format o echipă dîrză, fiecare jucător dovedind abnegație. Posedă temeinice cunoștințe tehnice și au o pregătire fizică foarte bună. Romînii nu aparțin celei mai înalte clase europene de fotbal, totuși au lăsat o impresie plăcută. Trei dintre jucători au atras atenția întregului stadion: halful stîng Bone și ambii portari. Intervențiile lor îndrăznețe au plăcut spectatorilor și fiecare din ei, pentru intervențiile reușite, au fost răsplătiți cu aplauze. Jucătorii romîni foloseau fiecare minge, au fost iuți, mobili și în jocul cu capul au fost mai buni decît jucătorii reprezentativei noastre".

Ziarul „Sport" din Belgrad subliniază că romînii au constituit un adversar bun, o echipă compusă din jucători de valoare, a căror coeziune era cea mai pozitivă trăsătură.

„Sport" scrie: „Chiar din primele minute ale jocului ne-am și format o impresie despre romîni. Mulți dintre noi și-au corectat atunci părerea despre adversarii noștri de duminică. Am văzut că naționala Romîniei este compusă din tehnicieni buni, iuți, și puternici fotbaliști".

Ziarul „Borba" scrie următoarele despre fotbaliștii romîni: „Fotbaliștii romîni au lăsat o bună impresie. Aceasta nu este o echipă cu renume, dar este solidă, joacă dîrz, prestează un fotbal rapid și simplu, n-are individualități care să se evidențieze în mod deosebit, dar în schimb, este o echipă omogenă. Ei joacă sistemul „W". Apărarea este bine sudată, puternică, iar cei mai buni jucători sînt halfii. Linia de atac acționează cu fantezie în cîmp, folosește mingi lungi, dar în fața porții este nehotărîtă și șutează slab. In echipa oaspe, care a luptat foarte frumos, cei mai buni jucători au fost portarul de rezervă Toma și halfii Onisie și Bone. In atac s-a evidențiat Georgescu".

Declarațiile specialiștilor iugoslavi

La banchetul festiv care a avut loc duminică seara în saloanele hotelului „Majestic", președintele Uniunii Iugoslave de fotbal, Rato Dugonjici, în discursul său a felicitat cu căldură echipa romînă pentru succesul obținut. El a declarat:

„In această sală s-au ținut multe banchete după întîlnirile sportive, dar încă niciodată pînă acum n-am vorbit în numele echipei învinse. De obicei, pentru o înfrîngere se acuză echipa proprie. Dar de data aceasta, permiteți-mi, ca pentru rezultatul de 1—0 să învinuiesc echipa romînă și, în același timp, s-o felicit din toată inima pentru jocul hotărît, rapid, și de înaltă tehnică".

Președintele Dugonjici a felicitat pe arbitrul italian pentru excelentul arbitraj, subliniind în mod deosebit faptul că de obicei echipa învinsă se plînge de arbitri, dar că el, trebuie să recunoască că arbitrajul a fost excepțional. Dugonjici a spus că echipa iugoslavă a primit o lecție de la fotbaliștii romîni și că învățămintele primite la această întîlnire le vor folosi o săptămînă mai tîrziu, în meciul cu R.P. Ungară, la Budapesta. El a încheiat cu următoarele cuvinte:

ALEX. APOLZAN

„Cred că veți aștepta cu mult interes rezultatul de la Budapesta. Sper că acest rezultat va confirma valoarea victoriei voastre".

Antrenorul reprezentativei iugoslave, Moșa Marianovici, a spus:

„Romînii joacă rapid și victoria lor e meritată. Jucătorilor noștri nu le-a convenit un astfel de adversar; ei n-au știut să găsească adevărata armă cu care să lupte împotriva unui astfel de joc. Linia noastră de atac a jucat fără plan și sistem. Fiecare jucător căuta să realizeze singur cîte ceva. Consider că meciul a fost pierdut chiar de către linia noastră de atac, prin jocul ei ineficace".

Vukas, **căpitanul echipei iugoslave, care, cu ocazia acestei întîlniri, a sărbătorit al 50-lea meci internațional al său, a spus:**

„Sînt vinovat pentru că n-am exploatat acel 11 m. Am vrut să trag în colțul stîng, dar în ultimul moment m-am răzgîndit și am trimis balonul în colțul drept, unde și portarul tindea să se arunce"

Toți jucătorii iugoslavi subliniază că romînii au învins pe merit, deși reprezentativa iugoslavă a avut superioritatea pe teren. Rajko Mitici **— half dreapta — spune:**

Romînii au arătat un fotbal bun. Prin jocul simplu și calm, au cîștigat pe merit această întîlnire. Deși am fost mai puternici în decursul întregii întîlniri, echipa noastră nu a știut să exploateze toate șansele favorabile".

★

Conducătorii reprezentativei romîne subliniază că reprezentativa iugoslavă a arătat o excelentă tehnică individuală, dar n-a existat un joc colectiv. Conducătorul lotului reprezentativei, Tudor Vasile, **a declarat printre altele:**

„Iugoslavii sînt tehnicieni excelenți, dar au jucat individual. Dar nici echipa noastră n-a prestat jocul pe care putea să-l facă. Poate că a reușit să-l facă numai în ultimele zece minute. La început, echipa a fost foarte mult impresionată de renumele adversarului. In echipa noastră cel mai bine a jucat apărarea și debutantul Cacoveanu. Arbitrajul a fost corect și bun".

MILAN KOVACEVICI

Crosiștii clujeni în formă

Reprezentanta regiunii Cluj, Ileana Nagy (categoria senioare) în plin efort.

Zi de primăvară. Sute și sute de bucureșteni au ținut să asiste la finalele crosului de masă „Să întîmpinăm 1 Mai" desfășurate pe hipodromul Băneasa-Trap.

Reprezentanții regiunii Cluj au cucerit de două ori primul loc.

In prima întrecere a zilei, junioarele între 15—16 ani au parcurs 600 m. După o luptă susținută, tînăra reprezentantă a regiunii Cluj, Maria Cîmpeanu, a trecut prima linia de sosire.

Intrecerea juniorilor de categoria I-a a cîștigat-o hunedoreanul Ștefan Beredsaszy.

Craioveanca Ana Șercău a condus de la „cap la cap" cursa junioarelor de categ. II parcurgînd distanța de 800 m. în timpul de 2'24" și impunîndu-se ca un autentic talent.

Celelalte probe au dat posibilitatea să se afirme gălățeanului Mihai Rădulescu (juniori 17—18 ani), senioarei din Cluj Ileana Nagy și lui Ion Ciucă (București) învingător în proba seniorilor.

Asaltul tinerilor cicliști

Cu cîteva zile înaintea startului competiției, specialiștii și antrenorii preconizau cu prilejul acestei ediții a cursei — de fapt ca și în anii trecuți—o puternică afirmare a tinerilor cicliști. Răspunzînd unei întrebări în legătură cu aceasta, cunoscutul antrenor Gh. Negoescu spunea: „Cine va cîștiga? Tinerii! Mai corect, aș spune unul dintre tinerii participanți".

Intr-adevăr, confirmînd aprecierile și pronosticurile specialiștilor și antrenorilor, actuala ediție a „Cursei Scînteii" a fost dominată cu autoritate de către tinerii cicliști. Aproape toți cei zece primii clasați sînt tineri alergători. Insuși cîștigătorul cursei dinamovistul Gheorghe Calcișcă, în vîrstă de 21 de ani practică de puțină vreme ciclismul.

Fără îndoială că la succesul obținut de Calișcă, Baciu, Tudose, Șelaru, Minulescu, Faniciu, Sima și ceilalți tineri, în mare măsură a contribuit buna lor pregătire fizică și tactică. Tineri ca Nicolaie Mușa, Cornel Melcioc (Flamura Roșie) și alții, au alergat pentru prima dată într-o asemenea cursă. Ei au străbătut cu succes cei peste 450 de kilometri cît a măsurat traseul, și de cele mai multe ori în plutonul fruntaș sau în imediata vecinătate a acestuia. Fără o pregătire fizică îndelungată, fără un antrenament persistent cu siguranță că ei n-ar fi rezistat durității și lungimii traseului.

Ceea ce a caracterizat însă în mod deosebit pe tinerii cicliști participanți la această ediție a „Cursei Scînteii" a fost combativitatea și dîrzenia. In mai tot timpul cursei C. Tudose, R. Klein, N. Pelcaru, M. Voinescu, I. Baciu, V. Dobrescu, au fost animatorii etapelor, cei care au imprimat un ritm viu cursei încercînd deseori să evadeze din pluton sau pornind în urmărirea fugarilor.

Iată un exemplu. In ultima etapă, Orașul Stalin—București, cu circa 30 km. înainte de sosire, la o busculadă Sima, Pelcaru, Wittman, Glodea și alții se răstoarnă și rămîn de pluton. Sima și Pelcaru se lovesc la picioare. Cu greu se pot urca pe biciclete ca să continue cursa. Totuși nu abandonează. Pornesc cu îndrăzneală în urmărirea plutonului dînd dovadă de o admirabilă dîrzenie. In apropierea Capitalei ei reușesc să ajungă plutonul fruntaș și astfel să-și asigure locurile 4 și respectiv 10 în clasamentul general.

Fără nici o ezitare se poate spune că această ediție a „Cursei Scînteii" a însemnat un puternic asalt al tinerilor cicliști spre întîietate, spre măiestria sportivă.

A. P.

Actualități sportive

■ Duminică pe stadionul Dinamo din Capitală, fotbaliștii echipei Dinamo Orașul Stalin au întrecut cu scorul de 1—0 (1—0) echipa Spartak Sofia. Unicul punct a fost înscris cu capul de Ristin în minutul 41.

■ Sala Floreasca a găzduit duminică o nouă întîlnire internațională de lupte. Reprezentativa de lupte a R.P.R. a obținut o nouă victorie valoroasă în compania reprezentativei R. Cehoslovace. Luptătorii romîni au terminat învingători, cu scorul de 5—3.

Din LONDRA ni se transmite...

Vizita lui N. A. Bulganin şi N. S. Hruşciov IN ANGLIA

Sîmbătă — In mijlocul studenţilor din Oxford

LONDRA 22 (Agerpres). — Corespondentul special al agenţiei TASS transmite:

In după amiaza zilei de 21 aprilie N. A. Bulganin şi N. S. Hruşciov, venind din Harwell au sosit cu automobilele la Oxford, cunoscutul oraş universitar din Anglia.

In aşteptarea sosirii conducătorilor sovietici, pe străzile Oxfordului şi în faţa primăriei s-au adunat mii de locuitori ai oraşului şi studenţi ai colegiilor din Oxford. In momentul cînd automobilele oaspeţilor sovietici s-au oprit în faţa primăriei, majoritatea celor adunaţi au întîmpinat pe N. A. Bulganin şi N. S. Hruşciov cu aclamaţii prieteneşti.

La primărie, oaspeţii au fost întîmpinaţi de dl. A. M. Lower, primarul Oxfordului. N. A. Bulganin şi N. S. Hruşciov au fost însoţiţi de Selwyn Lloyd, ministrul Afacerilor Externe al Marii Britanii; sir W. Hayter, ambasadorul Marii Britanii în U.R.S.S.; academicienii I. V. Kurciatov şi A. N. Tupolev; P. M. Kumikin, locţiitor al ministrului Comerţului Exterior; L. F. Iliciov, membru al Colegiului Ministerului Afacerilor Externe şi alte personalităţi.

Intr-una din sălile primăriei a avut loc o convorbire, în cursul căreia dl. Lower a salutat cu căldură pe conducătorii sovietici şi le-a prezentat pe reprezentanţii vieţii publice din Oxford, care se aflau în sală.

In cuvîntul său de răspuns, N. A. Bulganin a transmis locuitorilor Oxfordului un salut cordial din partea poporului sovietic. In numele său şi al lui N. S. Hruşciov el şi-a exprimat bucuria pentru prilejul oferit de a vizita un centru atît de vestit al culturii şi ştiinţei, cum este Oxfordul.

La rîndul său N. S. Hruşciov a declarat că este satisfăcut de vizita în Anglia şi de contactele cu conducătorii englezi, subliniind că scopul vizitei conducătorilor sovietici este de a contribui la noi acţiuni în vederea slăbirii încordării în relaţiile internaţionale.

Ministrul Afacerilor Externe, Selwyn Lloyd, a subliniat în scurta sa cuvîntare interesul părţii engleze faţă de succesul tratativelor.

După terminarea convorbirii de la primărie, N. A. Bulganin, N. S. Hruşciov şi persoanele care îi însoţesc au plecat să viziteze colegiile Universităţii din Oxford.

Oaspeţii sovietici au vizitat înainte de toate „Clarendon Building", unde se află sala de şedinţe a Consiliului Universităţii din Oxford şi au semnat în cartea oaspeţilor de onoare.

După aceea N. A. Bulganin şi N. S. Hruşciov au vizitat colegiul „Sf. Magdalena" precum şi „New College" — unul dintre cele mai mari şi cele mai vechi colegii ale Universităţii din Oxford. Oaspeţii au vizitat de asemenea vestita bibliotecă Bodleiană — a doua din Anglia în cea ce priveşte fondul de cărţi, după biblioteca Muzeului Britanic din Londra.

La colegiul „Sf. Magdalena", la invitaţia ambasadorului, sir W. Hayter, oaspeţii au vizitat camera în care a locuit acesta împreună cu actualul ministru al Invăţămîntului, D. Ekkels în anii cînd au studiat la Oxford.

Grupurile de studenţi care s-au adunat în faţa colegiilor au salutat cordial pe conducătorii sovietici. Au răsunat urale şi cîntece studenţeşti.

După vizitarea Universităţii, la „New College" oaspeţilor li s-a servit ceaiul. După ce şi-au luat rămas bun de la vicerectorul Smith şi de la decanii colegiilor şi le-au mulţumit pentru amabilitate şi ospitalitate, N. A. Bulganin şi N. S. Hruşciov au părăsit Oxfordul. Ei au fost urmaţi pe străzi de numeroase grupuri de studenţi şi de locuitori ai oraşului.

Duminică — La reşedinţa de la ţară a lui A. Eden ★ In audienţă la Regina Elisabeta a II-a ★ *Recepţie la Consiliul comitatului Londra*

LONDRA 23 (Agerpres). — TASS transmite: La 22 aprilie N. A Bulganin şi N S. Hruşciov care şi-au petrecut noaptea la Chequers — reşedinţa de la ţară a primului ministru al Marii Britanii, au continuat tratativele cu primul ministru Eden. La tratative au participat de asemenea Selwyn Lloyd şi H. Butler.

Primul ministru Eden a oferit la 22 aprilie un dejun în cinstea lui N. A. Bulganin şi N. S. Hruşciov.

După cum anunţă agenţia Press Association, la 21 aprilie a avut loc o întrevedere între A. Nutting, ministrul de stat pentru Afacerile Externe al Marii Britanii şi N. A. Mihailov, ministrul Culturii al U.R.S.S. S-au discutat problemele relaţiilor culturale dintre Marea Britanie şi U.R.S.S.

★

LONDRA 23 (Agerpres). — TASS transmite: La 22 aprilie, Majestatea Sa Regina Elisabeta a II-a a Marii Britanii a primit în audienţă la Castelul Windsor pe N. A. Bulganin preşedintele Consiliului de miniştri al U.R.S.S. şi pe N. S. Hruşciov, membru în Prezidiul Sovietului Suprem al U.R.S.S. care vizitează Marea Britanie la invitaţia guvernului englez.

La orele 17,30 N. A. Bulganin şi N. S. Hruşciov au fost întîmpinaţi la poarta castelului de Anthony Eden — primul ministru al Marii Britanii şi de înalţi demnitari ai palatului.

Conducătorii sovietici erau însoţiţi de I. A. Malik — ambasadorul extraordinar şi plenipotenţiar al U.R.S.S. în Marea Britanie şi de William Hayter, ambasadorul extraordinar şi plenipotenţiar al Marii Britanii în U.R.S.S.

Primul ministru A. Eden a prezentat pe N. A. Bulganin şi N. S. Hruşciov reginei Marii Britanii. Audienţa s-a desfăşurat în prezenţa prinţului consort ducele de Edinburg şi a copiilor reginei — prinţul moştenitor Charles şi prinţesa Anna.

N. A. Bulganin, preşedintele Consiliului de Miniştri al U.R.S.S. a remis reginei Elisabeta a II-a un mesaj din partea lui K. E. Voroşilov — preşedintele Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S.

Convorbirea a durat 30 de minute. Reginei Angliei şi membrilor familiei regale le-au fost înmînate daruri. După aceea oaspeţii au vizitat principalele apartamente ale castelului.

La ora 18,40 N. A. Bulganin şi N. S. Hruşciov au părăsit castelul Windsor.

★

N. A. Bulganin şi N. S. Hruşciov s-au îndreptat spre Windsor venind de la Chequers, reşedinţa primului ministru Eden.

Pe drumul spre Windsor, care trece prin comitatele Buckinghamshire şi Berkshire, conducătorii sovietici au fost întîmpinaţi în toate localităţile de mii de localnici şi londonezi, care i-au primit cu urale şi aclamaţii.

Castelul Windsor se află pe malul Tamisei în apropiere de oraşelul Windsor, la o distanţă de 22 de mile la vest de Londra. Acest castel este o veche fortăreaţă a cărei centură exterioară este formată din ziduri cu creneluri, turnuri circulare.

Incepînd din secolul al XIV-lea, în interiorul fortăreţei au început să fie construite apartamentele regale iar castelul a devenit reşedinţă regală cuprinzînd un complex de clădiri din diferite epoci printre care renumita capelă Sf. Gheorghe, care este un monument deosebit de interesant de arhitectură engleză unde se află şi mormintele regilor Angliei.

Pe străzile oraşului Windsor care duc spre castel, N. A. Bulganin şi N. S. Hruşciov au fost întîmpinaţi de mii de englezi şi de numeroşi turişti străini.

N. A. Bulganin şi N. S. Hruşciov au răspuns cordial la saluturile şi aplauzele mulţimii. La plecarea oaspeţilor de la castelul Windsor ei au fost din nou aplaudaţi N. A Bulganin şi N. S. Hruşciov s-au întors apoi din Windsor la Londra.

★

LONDRA 23 (Agerpres). TASS transmite: In seara zilei de 22 aprilie după ce s-au înapoiat de la castelul Windsor N. A. Bulganin, preşedintele Consiliului de Miniştri al U.R.S.S. şi N. S. Hruşciov, membru în Prezidiul Sovietului Suprem al U.R.S.S. au participat la recepţia organizată în cinstea lor de către Consiliul comitatului Londra în clădirea Consiliului (County Hall) care se află pe malul Tamisei, lîngă podul Westminster.

Consiliul comitatului Londra este organul de administraţie locală a părţii centrale a capitalei Angliei. Comitatul Londra este unul din comitatele administrative ale Marii Britanii şi ocupă un teritoriu de 117 mile pătrate cu o populaţie de peste 3,5 milioane locuitori. In fruntea consiliului se află o majoritate laburistă.

Conducătorii sovietici au fost întîmpinaţi la County Hall, de d-na Hellen Bentwich—preşedinta Consiliului comitatului Londra de vicepreşedintele Consiliului, liderii majorităţii laburiste şi ai opoziţiei conservatoare din cadrul consiliului. N. A. Bulganin, N. S. Hruşciov, persoanele care îi însoţesc şi toţi invitaţii au luat loc în sala de şedinţe a Consiliului.

D-na Bentwich a salutat pe oaspeţii sovietici. In numele locuitorilor oraşului Londra, ea şi-a exprimat bucuria cu prilejul vizitei conducătorilor sovietici, care, după cum a subliniat ea, au sosit în Anglia pentru a contribui la crearea condiţiilor de întărire a păcii în interesele tuturor popoarelor lumii.

In numele Consiliului comitatului Londra d-na Bentwich a dat citire următorului mesaj de salut adresat conducătorilor sovietici, scris pe pergament, pe care apoi l-a înmînat oaspeţilor.

Mesaj de salut al Consiliului comitatului Londra adresat d-lui Nicolai Alexandrovici Bulganin, preşedintele Consiliului de Miniştri şi d-lui Nichita Sergheevici Hruşciov, membru în prezidiul Sovietului Suprem al Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste.

Excelenţele voastre

Noi, reprezentanţii locuitorilor din comitatul Londra, vă salutăm în numele lor. Vizita dv. în capitala noastră istorică — inima Comunităţii Britanice de naţiuni şi a imperiului, ne face plăcere şi noi ne mîndrim cu faptul că aţi venit aci în seara aceasta. V-am ruga să transmiteţi popoarelor ţării dv. saluturile noastre şi expresia speranţei că poate în curînd ne vom cunoaşte mai bine unii pe alţii.

Vom ţine minte totdeauna anii hotărîtori pentru destinele noastre în care am luptat împreună pentru cauza comună, iar cetăţenii noştri şi ai dv. au suferit atît de greu de pe urma agresiunii duşmanului comun. Prezenţa dv. astăzi în mijlocul nostru reînvie simpatia şi înţelegerea reciprocă care au existat în acele timpuri istorice.

Există divergenţe numeroase şi însemnate care despart cele două popoare ale noastre, iar orice acţiune care ajută la lichidarea acestor divergenţe este scumpă ambelor noastre popoare şi întregii lumi. Schimbul liber de vizite între oamenii din ţările noastre, care contribuie la stabilirea înţelegerii reciproce şi a prieteniei, ar putea fi temelia acestei apropieri.

Sîntem bucuroşi de faptul că unii dintre membrii de conducere ai Consiliului nostru au avut posibilitatea să viziteze anul trecut Uniunea Sovietică, să se întîlnească cu compatrioţii dv. şi să vadă cu proprii lor ochi frumuseţile capitalei dv. şi marile dv. realizări în domeniul bunăstării poporului. Şi noi avem numeroase lucruri de arătat, atît în iubita noastră Londră, cît şi în instituţiile noastre publice. Sperăm că veţi putea vizita cîteva dintre acestea în timpul vizitei dv.

In ultimele luni am avut plăcerea de a primi aci cîţiva compatrioţi ai dv. şi sperăm că aceste vizite au ajutat ambelor părţi să ajungă la o mai bună înţelegere reciprocă în examinarea multor probleme comune.

Populaţia Londrei va urmări cu un deosebit interes vizita dv. şi se va ruga ca tratativele pe care le duceţi să poată apropia cele două ţări ale noastre pentru o mai bună înţelegere reciprocă. Noi, decani de vîrstă şi consilierii comitatului Londra împărtăşim împreună cu întregul nostru popor speranţa că în curînd se va putea crea în relaţiile dintre popoarele noastre o atmosferă care să ducă la pace trainică în întreaga lume.

★

N. A. Bulganin — preşedintele Consiliului de Miniştri al U.R.S.S., a răspuns cu o caldă cuvîntare, care a fost adesea întreruptă de aplauzele furtunoase ale celor de faţă.

Cuvîntarea lui N. A. Bulganin

Stimată doamnă preşedintă a Consiliului!

Domnilor decani de vîrstă şi consilieri!

Domnilor primari ai regiunilor municipale din comitatul Londra!

Doamnelor şi domnilor!

Permiteţi-mi să vă mulţumesc din inimă pentru cuvintele calde şi prieteneşti de salut, pentru minunata primire. **(Aplauze).**

Ne face foarte mare plăcere că ne aflăm aici în mijlocul dv. în Consiliul comitatului Londra — acest centru al oraşului Londra.

Trebuie să vă spun că, atît eu cît şi prietenul meu Nichita Sergheevici Hruşciov, am consacrat mult timp şi eforturi dezvoltării şi construcţiei Moscovei şi altor oraşe din Uniunea Sovietică. Activitatea noastră pe tărîm municipal ne-a învăţat multe, ne-a ajutat să acumulăm o vastă experienţă, să cunoaştem mai bine oamenii şi oraşele ţării noastre. Noi acordăm o mare însemnătate activităţii organelor municipale şi în deosebi a celor din capitală. Nu întîmplător am spus că capitalele dau tonul. Intr-adevăr, capitalele noastre dau un ton bun, tonul prieteniei, tonul păcii pentru toate popoarele. **(Aplauze).**

Vorbind despre pace, aş vrea să mă folosesc de consideraţiunile făcute de dv. doamnă preşedintă a Consiliului, asupra contactelor dintre capitalele noastre. Noi sîntem profund convinşi că aceste contacte vor contribui la dezvoltarea spiritului de prietenie dintre ţările noastre. Este bine că delegaţia dv. a vizitat Moscova la sfîrşitul anului trecut. Noi am dori ca tot mai mulţi londonezi să viziteze Moscova şi tot mai mulţi locuitori ai Moscovei — Londra. **(Aplauze).** Vom fi întotdeauna bucuroşi să salutăm la Moscova şi în alte părţi ale ţării noastre pe orice reprezentanţi ai Angliei, Londrei şi ai comitatului Londra.

Intre oamenii sovietici şi englezi nu totul este însă neted şi clar. Mai sînt multe probleme în privinţa cărora între noi nu există o înţelegere reciprocă cuvenită. Noi trebuie să lărgim legăturile dintre ţările noastre în toate direcţiile, şi cu cît mai largi vor fi aceste legături, cu atît mai multă înţelegere va fi între noi.

Vreau să urez ca prietenia dintre Londra şi Moscova să se întărească şi să se dezvolte. Autorităţile orăşeneşti ale celor două capitale, fără îndoială, vor găsi multe probleme comune referitoare la asigurarea vieţii normale a populaţiei şi a conducerii gospodăriei orăşeneşti. Schimbul de experienţă în aceste domenii poate aduce mult folos atît locuitorilor Moscovei cît şi londonezilor. Totodată, el va contribui la îmbunătăţirea înţelegerii reciproce şi la dezvoltarea colaborării multilaterale dintre Marea Britanie şi Uniunea Sovietică ceea ce, sîntem profund convinşi, corespunde intereselor celor două ţări.

Sîntem bucuroşi că londonezii manifestă un mare interes faţă de tratativele pe care le ducem cu stimatul Sir Anthony Eden şi colegii săi. Din experienţa tratativelor care au avut loc în decursul acestor zile se poate spune că cele două părţi doresc ca tratativele să se încheie cu succes. **(Aplauze)** Noi însă, mai avem de învins multe greutăţi pentru ca totul să se termine cu bine. In ceea ce ne priveşte ne vom strădui — şi eu cred că şi partea engleză se va strădui — să învingem aceste greutăţi, pentru ca după o activitate rodnică să ne despărţim ca buni prieteni.

Permiteţi-mi să vă mulţumesc încăodată pentru primirea caldă şi prietenească, să vă urez atît dv. cît şi tuturor londonezilor succese şi prosperitate. **(Aplauze).** Vă urăm de asemenea succes în năzuinţa dv. nobilă de a face ca pacea să fie trainică şi indestructibilă, iar relaţiile dintre popoare — sincere şi frăţeşti. **(Aplauze).**

Trăiască prietenia dintre popoarele Uniunii Sovietice şi Marii Britanii! **(Aplauze prelungite).**

La terminarea ceremoniei din sala de şedinţe a Consiliului, N. A. Bulganin, N. S. Hruşciov şi persoanele care îi însoţesc împreună cu d-na Bentwich şi ceilalţi conducători ai Consiliului comitatului Londra au trecut în saloane, unde au vizitat o expoziţie ilustrînd activitatea şi realizările organelor consiliului. Oaspeţilor le-au fost prezentaţi primarii arondismentelor Londrei. In marea sală de recepţii N. A. Bulganin şi N. S. Hruşciov s-au întreţinut cu consilierii municipali ai Londrei.

La sfîrşitul recepţiei, conducătorii sovietici s-au întors la reşedinţa lor de la hotelul Claridge.

Luni — In vizită la Birmingham

LONDRA, 23 (Agerpres). — TASS transmite: In dimineaţa zilei de 23 aprilie, N. A. Bulganin, preşedintele Consiliului de Miniştri al U.R.S.S. şi N. S. Hruşciov, membru al Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., au părăsit Londra plecînd cu avionul la Birmingham — al doilea oraş ca mărime din Anglia şi mare centru industrial.

La sosirea lor la aeroportul din Londra oaspeţii sovietici au fost întîmpinaţi de Watkinson, ministrul Transportului şi Aviaţiei civile, Thorneycroft, ministrul Comerţului, Thomas, reprezentantul administraţiei societăţii britanice „British Overseas Airways Corporation" şi de comandantul aeroportului D'Albiac.

La invitaţia lui Watkinson, ministrul Transportului şi Aviaţiei civile, N A Bulganin, N. S Hruşciov şi persoanele care i-au însoţit au vizitat avionul turboreactor „Britannia", cel mai nou avion britanic de pasageri cu patru motoare.

La ora 11 oaspeţii s-au urcat pe bordul avionului „Visecount" aparţinînd societăţii britanice „Britsh European Airways" cu care au plecat spre Birmingham

★

BIRMINGHAM 23 (Agerpres). — La ora 11 şi 45 de minute, tovarăşii N. A. Bulganin şi N. S. Hruşciov au sosit pe aerodromul Almdon din Birmingham.

In această călătorie, oaspeţii sovietici au fost însoţiţi de P. Thorneycroft, ministrul comerţului al Marii Britanii şi W. Heyter, ambasadorul Marii Britanii în U.R.S.S

La aerodrom oaspeţii sovietici au fost întîmpinaţi de A. L. Gibson, lordul primar al oraşului Birmingham care a însoţit pe oaspeţi la Consiliul Municipal al oraşului.

Intr-una din sălile Consiliului Municipal, oaspeţilor sovietici le-a fost făcută o primire festivă. In prezenţa membrilor Consiliului şi a reprezentanţilor organizaţiilor obşteşti locale, sindicatelor şi cercurilor de afaceri din oraş, A L. Gibbson, lordul primar al oraşului Birmingham a salutat pe tovarăşii N. A. Bulganin şi N. S Hruşciov.

A răspuns N. A. Bulganin.

Apoi, lordul primar A. L Gibbson şi preşedintele Camerei de Comerţ din Birmingham, E. Clayson, au oferit în pavilionul expoziţiei un dejun cu prilejul inaugurării oficiale a expoziţiei industriale britanice.

La dejun N. S. Hruşciov a rostit o cuvîntare, consacrată problemei relaţiilor comerciale dintre Uniunea Sovietică şi ţările capitaliste. Cuvîntarea a stîrnit un viu interes în rîndurile participanţilor şi a fost în repetate rînduri subliniată de aplauze.

F. Thorneycroft, ministrul Comerţului al Marii Britanii, a rostit de asemenea o scurtă cuvîntare.

După ora 15, N. A Bulganin şi N S Hruşciov au părăsit expoziţia industrială şi s-au îndreptat spre aeroportul din Birmingham, Almdon, de unde au plecat la Marham (comitatul Norfolk), pentru a vizita bazele bombardierelor grele ale forţelor militare aeriene regale ale Marii Britanii.

K. E. Voroşilov a primit delegaţia Marii Adunări Naţionale a R.P.R.

MOSCOVA 23 (Agerpres). — TASS transmite: La 23 aprilie în sala de şedinţe a Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S. de la Kremlin, delegaţia Marii Adunări Naţionale a R.P.R. a fost primită de K. E. Voroşilov, preşedintele Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S. Delegaţia era însoţită de Ion Raab, ambasadorul extraordinar şi plenipotenţiar al Republicii Populare Romîne în U.R.S.S.

K. E. Voroşilov a salutat cordial pe reprezentanţii poporului romîn, subliniind că lagărul păcii şi democraţiei creşte şi se întăreşte şi că Republica Populară Romînă construieşte cu succes socialismul.

In numele delegaţiei şi al întregului popor romîn, Constantin Pîrvulescu, preşedintele Marii Adunări Naţionale a Republicii Populare Romîne, a mulţumit cordial pentru căldura şi ospitalitatea cu care reprezentanţii autorităţilor şi ai celor mai diferite pături ale populaţiei au întîmpinat delegaţia romînă în Uniunea Sovietică.

Convorbirea cordială dintre K. E. Voroşilov şi deputaţii Marii Adunări Naţionale a durat peste o oră.

La primire au fost de faţă N. M. Pegov, secretarul Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., V. V. Kuznetov, prim-locţiitor al ministrului Afacerilor Externe al U.R.S.S., funcţionari superiori ai Ministerului Afacerilor Externe al U.R.S.S., ai Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., ziarişti romîni şi sovietici.

O delegaţie a Sovietului Suprem al U. R. S. S. va vizita ţara noastră

MOSCOVA 23 (Agerpres). — TASS transmite: Constantin Pîrvulescu, preşedintele Marii Adunări Naţionale a Republicii Populare Romîne, a adresat lui A. P. Volkov, preşedintele Sovietului Uniunii al Sovietului Suprem al U.R.S.S şi lui V. T. Latis, preşedintele Sovietului Naţionalităţilor al Sovietului Suprem al U.R.S.S. o scrisoare în care o delegaţie a Sovietului Suprem al U.R.S.S. este invitată să viziteze Republica Populară Romînă.

In scrisoarea lor de răspuns, A. P. Volkov şi V. T. Latis i-au comunicat lui C. Pîrvulescu că Sovietul Suprem al U.R.S.S. mulţumeşte pentru invitaţia Marii Adunări Naţionale a Republicii Populare Romîne şi acceptă de a trimite o delegaţie a Sovietului Suprem al U.R.S.S. în Republica Populară Romînă.

Semnarea unui Tratat militar defensiv între Egipt, Arabia Saudită şi Yemen

CAIRO 23 (Agerpres). — La Cairo a fost publicat textul tratatului defensiv semnat la Djidda între Egipt, Arabia Saudită şi Yemen. Tratatul menţionează că orice atac armat împotriva uneia din părţi va fi considerat ca un atac împotriva tuturor participanţilor la tratat, care vor ajuta imediat ţara atacată, prin toate mijloacele pe care le au la dispoziţie.

Tratatul mai prevede ca, în scopul coordonării acţiunilor, să se înfiinţeze un Comandament comun, un Consiliu militar unit şi un Consiliu superior al celor trei state. Consiliul superior va consta din miniştrii Afacerilor Externe şi ai Apărării. Consiliul militar va cuprinde şefii de stat major ai celor trei ţări. Statele participante la tratat vor pune la dispoziţia Comandamentului comun anumite forţe armate.

Tratatul a fost încheiat pentru o perioadă de cinci ani.

Energeticienii englezi vizitează Uniunea Sovietică

MOSCOVA 23 (Agerpres). — TASS transmite: Delegaţia de energeticieni englezi, care se află la Moscova, a vizitat în ziua de 21 aprilie monumentele istorice şi culturale din capitala U.R.S.S. Dimineaţa, oaspeţii englezi au vizitat Kremlinul.

Impărtăşindu-şi impresiile asupra palatului Kremlin, lordul Citrine a declarat următoarele unui corespondent al agenţiei TASS:

— Este minunat că Kremlinul poate fi vizitat de numeroase persoane. Colecţia din sala de arme reprezintă, după părerea mea, una din cele mai bune colecţii din lume. Am fost aici pentru prima oară acum 30 de ani, iar a doua oară — acum 20 de ani. Aceste vizite mi-au lăsat impresii de neuitat. Colecţiile se află într-o stare bună. Vizitatorii trebuie să fie profund recunoscători pentru faptul că aceste comori au fost păstrate pentru popor.

In după amiaza aceleiaşi zile, oaspeţii englezi au vizitat galeriile Tretiakov şi Mausoleul lui Lenin şi Stalin.

După o vizită de cinci zile la Moscova, energeticienii englezi vor face o excursie prin Uniunea Sovietică pentru a vizita întreprinderile energetice din ţară. Un grup, în frunte cu lordul Citrine, va pleca în Ural, iar al doilea grup în Ucraina. Intîlnirea celor două grupuri va avea loc la Stalingrad. Aici, oaspeţii vor vizita şantierul de construcţie a hidrocentralei electrice din Stalingrad.

Congresul al III-lea al Partidului Muncii din Coreea

PHENIAN 23 (Agerpres). — Agenţia Centrală Telegrafică Coreeană transmite: La 23 aprilie s-a deschis la Phenian Congresul al 3-lea al Partidului Muncii din Coreea. La Congres participă 914 delegaţi ai organizaţiilor provinciale de partid.

In calitate de oaspeţi, la Congres participă delegaţii din partea Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, Partidului Comunist Chinez şi din partea altor partide comuniste şi muncitoreşti frăţeşti.

Poliţia cubană face percheziţii...

HAVANA 23 (Agerpres). — Agenţia United Press anunţă că poliţia cubană, încălcînd statutul de autonomie al universităţii din Havana, a pătruns în clădirea universităţii efectuînd percheziţii şi deteriorînd grav instalaţiile şi mobilierul.

Federaţia studenţilor cubani a convocat un miting de masă pentru a protesta împotriva acestei acţiuni samavolnice. De asemenea consiliul universităţii din Havana a calificat acţiunea poliţiei drept anticonstituţională şi a dezminţit afirmaţiile autorităţilor că în universitate ar fi fost găsite arme.

In 24 de ore

MOSCOVA. Incepînd de la 1 iulie 1956 va apare noul ziar „Sovetskaia Rossia" organ al Biroului C.C. al P.C.U.S. pentru R.S.F.S.R. şi al Consiliului de Miniştri al R.S.F.S.R. Ziarul va apare de şase ori pe săptămînă într-un tiraj de masă avînd formatul ziarului „Pravda".

PARIS. Comitetul de organizare al Festivalului internaţional al filmului anunţă că la această manifestare internaţională vor participa circa 30 de ţări. Printre ţările care vor participa la festivalul de la Cannes sînt următoarele: Anglia, Argentina, Australia, Austria, Belgia, Brazilia, Bulgaria, Cehoslovacia Egipt, Franţa Grecia, India, Iugoslavia, Japonia Maroc, Mexic, Polonia, Romînia, S.U.A. Suedia, Ungaria, Uniunea Sovietică.

VARŞOVIA: — După cum anunţă ziarele, organele securităţii de stat a R. P. Polone au arestat pe agenţii spionajului american E. Fech, I. Korpikiewicz şi G Stryczek, care au fost strecuraţi în Polonia de către centrul de spionaj american din Frankfurt-pe Main. In curînd aceşti spioni vor apare în faţa tribunalului.

DELHI: — După cum anunţă agenţia „Press Trust of India" guvernul Ceylonului a hotărît să declare ziua de 1 Mai, zi de sărbătoare.

LONDRA. — La 23 aprilie a avut loc la Londra o nouă şedinţă a subcomitetului Comisiei O.N.U. pentru dezarmare Şedinţa a fost prezidată de reprezentantul Angliei A Nutting

Următoarea şedinţă a fost fixată pentru 26 aprilie.

PEKIN: — După cum anunţă postul de radio Melbourne, la sfîrşitul anului 1955 Australia a avut o populaţie de 9.314.000 de oameni, adică cu 233.000 mai mult decît în anul precedent

NEW YORK: Un comunicat oficial dat publicităţii de Biroul de statistică a Muncii menţionează că în 1955 s-au înregistrat în Statele Unite aproximativ 1.930.000 de accidente în producţie, cu 4% mai multe decît în 1954.

Vizita conducătorilor sovietici în Anglia — pe ecranele cinematografelor din Moscova

MOSCOVA 23 (Agerpres) — TASS transmite: La 21 aprilie pe ecranele cinematografelor din Moscova a început să ruleze jurnalul special de actualităţi „Vizita lui N. A. Bulganin şi N. S. Hruşciov în Anglia".

Pe ecran apar scene în care se arată plecarea lui N A Bulganin şi N. S. Hruşciov din gara Bielorusă din Moscova şi îmbarcarea lor în portul Baltiisk.

Filmul arată de asemenea sosirea oaspeţilor sovietici în portul Portsmouth, drumul pînă la Londra, sosirea lor în gara Victoria, unde au fost întîmpinaţi de primul ministru al Marii Britanii A. Eden şi de alte persoane oficiale. Spectatorii au putut vedea pe ecran primirea cordială făcută de locuitorii Londrei conducătorilor sovietici

Jurnalul special de actualităţi a fost filmat de operatori sovietici şi englezi.

Primirea la Consiliul de Miniştri a unei delegaţii de industriaşi elveţieni

Ieri seara au fost primiţi la Consiliul de Miniştri membrii delegaţiei de mari industriaşi, reprezentanţi ai firmelor elveţiene „Sulzer", „Brown-Bovery" şi societăţii constructoare de locomotive „S.L.M.", delegaţie care ne vizitează ţara în vederea încheierii unor importante contracte comerciale.

Delegaţia condusă de D. dr. Henri Sulzer a fost primită de tovarăşii: Chivu Stoica, preşedintele Consiliului de Miniştri, Emil Bodnăraş, prim vicepreşedintele Consiliului de Miniştri, Al. Bîrlădeanu, vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri, preşedintele Comitetului de Stat al Planificării.

Au fost discutate probleme privind livrarea de locomotive Diezel electrice şi de alte utilaje şi instalaţii, precum şi acordarea licenţelor de fabricaţie respectiv din partea acestor firme elveţiene către R.P.R.

(Agerpres).

Intîlnire tovărăşească

Ambasadorul Uniunii Sovietice la Bucureşti, A. A. Epişev, a organizat luni seara la ambasada Uniunii Sovietice, o întîlnire tovărăşească cu ocazia vizitei în R.P.R. a delegaţiei C.C. al Comsomolului în frunte cu A. Aksionov, prim-secretar al C. C. al Comsomolului din R.S.S. Bielorusă, membru în Biroul C. C. al Comsomolului al U.R.S.S.

La întîlnire au participat tovarăşii: N. Ceauşescu membru în Biroul Politic al C.C. al P.M.R., Virgil Trofin, Petre Gheorghe, Ion Cîrcei, Cornelia Mateescu, secretari ai C. C. al U.T.M., Miron Olteanu, prim secretar al Comitetului orăşenesc Bucureşti al U.T.M.

A fost vizionat filmul sovietic în culori „Mama" după romanul cu acelaşi nume al lui Maxim Gorki.

Oaspeţi străini la Palatul Pionierilor

Membrii delegaţiei Federaţiei muncitorilor din metalurgie din R.P.F. Iugoslavia, care vizitează ţara noastră, au vizitat duminică dimineaţa Palatul Pionierilor.

La sosire, oaspeţii au fost întîmpinaţi de un grup de pionieri care le-au urat bun sosit şi le-au dăruit cravate roşii şi insigne de pionieri.

S-au încheiat lucrările primei conferinţe pe ţară a cercurilor ştiinţifice studenţeşti

Duminică a luat sfîrşit prima conferinţă pe ţară a cercurilor ştiinţifice studenţeşti organizată de Ministerul Invăţămîntului şi C. C. al U. T. M. care şi-a desfăşurat concomitent lucrările în centrele universitare Bucureşti, Iaşi, Cluj şi Timişoara.

In aula Universităţii „C. I. Parhon" din Capitală a avut loc duminică la amiază şedinţa de închidere a lucrărilor din centrul Bucureşti.

Cu prilejul conferinţei au primit diploma de onoare a C.C. al U.T.M. 33 de studenţi şi 7 cercuri ştiinţifice studenţeşti. De asemenea, numeroşi studenţi, au fost distinşi cu premii pentru lucrările prezentate în cadrul conferinţei.

Ion Talianu

Sîmbătă seara a încetat din viaţă, artistul emerit Ion Talianu, unul dintre cei mai valoroşi actori ai teatrului romînesc.

Născut la 31 martie 1898, la Tg. Ocna, Ion Talianu, după ce a terminat liceul la Bacău, se înscrie în 1918, la Conservatorul din Bucureşti.

Incă în anii studenţiei are prilejul să apară pe scena unui teatru. După absolvirea conservatorului, jucînd în companii ca „Excelsior" şi cea condusă de Tony Bulandra şi Lucia Sturdza Bulandra se dovedeşte un remarcabil actor comic şi în acelaşi timp un valoros regizor.

In 1949, Ion Talianu este angajat la Teatrul Naţional „I. L. Caragiale". El a realizat aci valoroase creaţii

Ion Talianu s-a remarcat şi ca un talentat actor de film.

Pentru meritele sale artistice, Ion Talianu a fost distins cu titlul de artist emerit al R.P.R., titlul de Laureat al Premiului de Stat şi a fost decorat cu Ordinul Muncii cl. II-a.

Ion Talianu a fost înzestrat cu o înaltă conştiinţă profesională, manifestînd o profundă dragoste faţă de profesiunea sa şi de colectivul în care activa. Amintirea sa va rămîne neştearsă în memoria colegilor şi spectatorilor care l-au îndrăgit.

★

Ministerul Culturii anunţă cu adînc regret încetarea din viaţă a artistului emerit al R.P.R., laureat al Premiului de Stat, Ion Talianu.

Prin moartea lui Ion Talianu, teatrul romînesc pierde un actor talentat, care a slujit cu abnegaţie timp de 38 de ani scena romînească.

★

Corpul neînsufleţit al lui Ion Talianu este depus la Clubul artiştilor din str. Popov. Adunarea de doliu va avea loc marţi 24 aprilie ora 13, după care cortegiul se va îndrepta spre cimitirul Bellu, unde va avea loc înhumarea.

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: Bucureşti, Piaţa „Scînteii". Tel. 7.60.10. Secţia scrisori, Tel. 7.66.91. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".

SIAS — 3452 — 52